

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 29 grudnia 1986 r. **Nr 4***

TREŚĆ: Str.

22

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 4 września 1986 r.

(Monitor Polski Nr 32, poz. 234)

zmieniające zarządzenie w sprawie postępowania dyscyplinarnego przeciwko funkcjonariuszom pożarnictwa

Na podstawie art. 27 ust. 5 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1976 r. w sprawie postępowania dyscyplinarnego przeciwko funkcjonariuszom pożarnictwa (Monitor Polski Nr 44, poz. 219 i z 1982 r. Nr 2, poz. 5) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 1 oraz w § 3 po wyrazach: „administracji państwowej" dodaje się wyrazy: „o właściwości ogólnej",
2) w § 4 wyraz „zastępcy" zastępuje się wyrazami: „2 zastępców",
3) w § 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przewodniczącego, 3 zastępców i 8 do 10 członków Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej powołuje Komendant Główny Straży Pożarnych.",
4) w § 10 skreśla się ust. 2 i oznaczenie ust. 1,
5) w § 11 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
„3. Przełożonym, o którym mowa w ust. 1 i 2 jest przełożony funkcjonariusza pożarnictwa uprawniony do mianowania na stanowisko służbowe.
4. Jeżeli popełnienie przewinienia jest związane z wykonywaniem zadań operacyjno-technicznych, uprawnienie przełożonego w zakresie kierowania wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przysługuje również:
1) Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych — w stosunku do komendantów wojewódzkich straży pożarnych i ich zastępców oraz głównych inspektorów ochrony przeciwpożarowej (stanowisk równorzędnych),
2) komendantowi rejonowemu straży pożarnych — w stosunku do funkcjonariuszy pożarnictwa pełniących służbę na terenie rejonu objętego właściwo-

ścią miejscową tego komendanta, z zastrzeżeniem przepisu pkt 1.",

6) w § 14:
   a) w ust. 1 wyrazy: „w ciągu 48 godzin od dnia" zastępuje się wyrazami: „w ciągu 14 dni od dnia",
   b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
      „2. Jeżeli zebrane w toku postępowania wyjaśniającego dowody budzą wątpliwości lub zawierają luki, przewodniczący komisji dyscyplinarnej występuje o uzupełnienie zebranych materiałów do przełożonego, który skierował sprawę do komisji dyscyplinarnej, albo wyznacza do tej czynności jednego z członków komisji.",
   c) w ust. 3 wyrazy: „w ciągu 48 godzin od dnia" zastępuje się wyrazami: „w ciągu 7 dni od dnia",
7) w § 18 w ust. 2 wyrazy: „48 godzin" zastępuje się wyrazami: „7 dni",
8) w § 22 wyrazy: „w ciągu 48 godzin" zastępuje się wyrazami: „co najmniej na 7 dni",
9) w § 36 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
   „2. W uzasadnionych wypadkach ogłoszenie orzeczenia może być odroczone, jednakże najwyżej na 7 dni, przy czym dzień i godzina ogłoszenia powinny być podane na rozprawie.",
10) w § 38 w ust. 2 wyrazy: „w ciągu 3 dni" zastępuje się wyrazami: „w ciągu 14 dni",
11) w § 41 w ust. 2 wyrazy: „w terminie 3 dni" zastępuje się wyrazami: „w terminie 14 dni",
12) w § 42 wyrazy: „w terminie 14 dni" zastępuje się wyrazami: „w terminie 30 dni",
13) w § 49 wyrazy: „w terminie 14 dni" zastępuje się wyrazami: „w terminie 30 dni",
14) w § 51 wyrazy: „w terminie 3 dni" zastępuje się wyrazami: „w terminie 14 dni".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Cz. Kiszczak

23

ZARZĄDZENIE NR 55/86 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 9 października 1986 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie norm umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego dla funkcjonariuszy pożarnictwa oraz słuchaczy ośrodków szkolenia pożarniczego, a także wysokości i zasad wypłacania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie

Na podstawie art. 16 ust. 2 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) oraz art. 26 pkt 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 40/81 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 października 1981 r. w sprawie norm umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego dla funkcjonariuszy pożarnictwa oraz słuchaczy ośrodków szkolenia pożarniczego, a także wysokości i zasad wypłacania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie zmienionym zarządzeniem nr 97/82 z dnia 18 grudnia 1982 r. oraz zarządzeniem nr 41/85 z dnia 22 maja 1985 r., wprowadza się następujące zmiany:

1' załącznik nr 4 określający wysokość stawek równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie, dodatki i poprawki krawieckie otrzymuje brzmienie ustalone w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia,

2' załącznik nr 5 określający wysokość stawek równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie otrzymuje brzmienie ustalone w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od dnia 1 kwietnia 1986 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
wz. W. Pożoga

Minister Finansów:
W porozumieniu
B. Samojlik

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych:
wz. J. Pawłowski

Załącznik nr 1
Załączniki do zarządzenia nr 55/86 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 października 1986 r. (poz. 23)

WYSOKOŚĆ STAWEK RÓWNOWAŻNIKA PIENIĘŻNEGO NA SZYCIE, DODATKI I POPRAWKI KRAWIECKIE

1. Szycie:

Lp.	Przedmiot	Wysokość równoważnika w złotych
1.	Kurtka (gabardynowa, tropikowa)	6300,—
2.	Spodnie długie (gabardynowe, tropikowe)	2063,—
3.	Spódnica (gabardynowa, tropikowa)	1246,—
4.	Płaszcz zimowy	7050,—

2. Dodatki krawieckie:

Lp.	Przedmiot	Wysokość równoważnika w złotych
1.	Do kurtki (gabardynowej, tropikowej)	1000,—
2.	Do spodni długich (gabardynowych, tropikowych)	372,—
3.	Do spódnicy (gabardynowej, tropikowej)	305,—
4.	Do płaszcza zimowego	1627,—

3. Poprawki krawieckie:

Lp.	Przedmiot	Wysokość równoważnika w złotych
1.	Poprawka mała płaszcza sukiennego, płaszcza letniego lub kurtki	1143,—
2.	Poprawka duża płaszcza sukiennego, płaszcza letniego lub kurtki	1660,—
3.	Poprawka ogólna spodni	630,—

Uwaga: równoważnik na poprawki krawieckie wypłaca się na wniosek służby zaopatrującej i tylko na jedną poprawkę do jednego przedmiotu

Załącznik nr 2

WYSOKOŚĆ STAWEK RÓWNOWAŻNIKA PIENIĘŻNEGO W ZAMIAN ZA UMUNDUROWANIE

1. dla mężczyzn:

Lp.	Przedmiot	Jedn. miary	Ilość	Okres używalności w latach	Wysokość równoważnika		
					cena jednostkowa	rocznie	miesięcznie
1	2	2	4	5	6	7	8
1.	Czapka zimowa gabardynowa	szt.	1	3	1070,—	357,—	30,—
2.	Czapka letnia tropikowa	szt.	1	3	985,—	328,—	27,—
3.	Płaszcz sukienny zimowy	szt.	1	4	9000,—	2 250,—	187,—
4.	Płaszcz z podpinką letni	szt.	1	4	4920,—	1 230,—	102,—
5.	Mundur wyjściowy gabardyn.	kpl.	1	3	9650,—	3 217,—	268,—
6.	Mundur wyjściowy tropik	kpl.	1	3	8050,—	2 683,—	223,—
7.	Mundur służbowy gabardyn.	kpl.	1	3	9650,—	3 217,—	268,—
8.	Wiatrówka letnia	szt.	1	3	2000,—	667,—	56,—
9.	Spodnie letnie tropikowe	szt.	1	3	2400,—	800,—	67,—
10.	Peleryna p. deszczowa	szt.	1	5	3900,—	780,—	65,—
11.	Krawat	szt.	2	3	184,—	123,—	10,—
12.	Szalik wełniany zimowy	szt.	1	3	335,—	112,—	9.—
13.	Szalik letni	szt.	1	3	111,—	37,—	3,—
14.	Sweter	szt.	1	4	1600,—	400,—	33,—
15.	Rękawiczki skórzane zimowe	par	1	4	1950,—	487,—	40,—
16.	Rękawiczki skórzane letnie	par	1	4	1550,—	387,—	32,—
17.	Nauszniki	szt.	1	4	225,—	56,—	4,—
18.	Koszula wyjściowa biała	szt.	2	2	800,—	800,—	67,—
19.	Koszula służbowa niebieska	szt.	2	2	780,—	780,—	65,—
20.	Podkoszulka zimowa	szt.	2	2	540,—	540,—	45,—
21.	Podkoszulka letnia	szt.	2	2	365,—	365,—	30,—
22.	Kalesony zimowe	szt.	2	2	590,—	590,—	49,—
23.	Kalesony letnie	szt.	2	2	390,—	390,—	32,—
24.	Skarpety zimowe	par	2	1	272,—	544,—	45,—
25.	Skarpety letnie	par	2	1	121,—	242,—	20,—
26.	Spinki do mankietów	par	2	2	142,—	142,—	11,—
27.	Trzewiki botki zimowe	par	1	3	2400,—	800,—	67,—
28.	Półbuty służbowe	par	2	3	1900,—	1 267,—	105,—
29.	Półbuty wyjściowe	par	1	3	2050,—	683,—	57,—
30.	Sznur galowy	szt.	1	7	432,—	62,—	5,—
31.	Pasek do spodni	szt.	1	7	125,—	18,—	1,—
32.	Teczka służbowa skórzana	szt.	1	7	3750,—	536,—	45,—
33.	Raportówka skórzana	szt.	1	7	2700,—	385,—	32,—
	Razem					25 275,—	2100,—

2. dla kobiet:

Lp.	Przedmiot	Jedn. miary	Ilość	Okres używalności w latach	Wysokość równoważnika		
					cena jednostkowa	rocznie	miesięcznie
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Czapka zimowa gabardynowa	szt.	1	3	1070,—	357,—	30,—
2.	Czapka letnia tropik	szt.	1	3	985,—.	328,—	27,—
3.	Płaszcz sukienny zimowy	szt.	1	4	9000,—	2 250,—	187,—
4.	Płaszcz z podpinką letni	szt.	1	4	4920,—	1 230,—	102,—
5.	Mundur wyjściowy gabardyn.	kpl.	1	3	9650,—	3 217,—	268,—
6.	Mundur wyjściowy tropik	kpl.	1	3	8050,—	2 683,—	223,—
7.	Mundur służbowy gabardyn.	kpl.	1	3	9650,—	3 217,—	268,—
8.	Wiatrówka letnia	szt.	1	3	2000,—	667,—	56,—
9.	Spódnica letnia tropik	szt.	1	3	2500,—	833,—	69,—
10.	Peleryna p. deszczowa	szt.	1	5	3900,—	780,—	65,—
11.	Krawat	szt.	2	3	184,—	123,—	10,—
12.	Szalik wełniany zimowy	szt.	1	3	335,—	112,—	9,—
13.	Szalik letni	szt.	1	3	111,—	37,—	3,—
14.	Sweter	szt.	1	4	1500,—	375,—	31,—
15.	Rękawiczki skórzane zimowe	par	1	4	2250,—	562,—	47,—
16.	Rękawiczki skórzane letnie	par	1	4	1850,—	462,—	38,—
17.	Nauszniki	szt.	1	4	225,—	56,—	4,—
18.	Koszula wyjściowa biała	szt.	2	2	855,—	855,—	71,—
19.	Koszula służbowa niebieska	szt.	2	2	795,—	795,—	66,—
20.	Podkoszulka zimowa	szt.	2	2	540,—	540,—	45,—
21.	Podkoszulka letnia	szt.	2	2	365,—	365,—	30,—
22.	Reformy zimowe	szt.	2	2	380,—	380,—	32,—
23.	Reformy letnie	szt.	2	2	250,—	250,—	21,—
24.	Rajstopy	par	2	1	260,—	520,—	43,—
25.	Pończochy letnie	par	2	1	66,—	132,—	11,—
26.	Spinki do mankietów	par	2	2	142,—	142,—	11,—
27.	Trzewiki botki zimowe (kozaczki)	par	1	3	6700,—	2 233,—	186,—
28.	Półbuty służbowe (mokasyny)	par	2	3	2000,—	1 333,—	111,—
29.	Półbuty wyjściowe (czółenka)	par	1	3	2300,—	767,—	64,—
30.	Sznur galowy	szt.	1	7	432,—	62,—	5,—
31.	Teczka służbowa skórzana	szt.	1	7	3750,—	536,—	45,—
32.	Raportówka skórzana	szt.	1	7	2700,—	385,—	32,—
Razem						26 584,—	2210,—

24

UCHWAŁA NR 56 ZARZĄDU „SPOŁEM" CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELNI SPOŻYWCÓW

z dnia 22 września 1986 r.

w sprawie organizacji ochrony przeciwpożarowej oraz określenia obowiązków i odpowiedzialności za stan ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców

Na podstawie art. 17, ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 106) postanawia się, co następuje:

§ 1. Ochrona życia i zdrowia ludzkiego oraz dorobku materialnego i kulturalnego przed pożarami w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców jest obowiązkiem każdego pracownika oraz innych osób przebywających na terenach i w obiektach zajmowanych przez te jednostki.

§ 2. 1. Za zapewnienie ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców odpowiedzialni są kierownicy tych jednostek.

2. Szczegółowy zakres obowiązków w zakresie ochrony przeciwpożarowej kierowników jednostek organizacyjnych spółdzielczości spożywców określa załącznik nr 1 do uchwały.

§ 3. 1. Generalne kierunki działania w zakresie ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców, określane przez Zarząd Związku, realizuje Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej wchodzący w skład Biura Spraw Obronnych.

2. Szczegółowe rozwiązania i sposób działania w zakresie ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców określa oraz koordynację zadań i nadzór fachowy nad ich

realizacją sprawuje Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej.

3. Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej podlega pod względem organizacyjnym Dyrektorowi Biura Spraw Obronnych, a w zakresie realizacji zadań operacyjno-technicznych i prowadzonej polityki personalnej funkcjonariuszy pożarnictwa Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych.

4. Odpowiedzialność dyscyplinarną Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej regulują odrębne przepisy.

§ 4. W jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców sprawy z zakresu ochrony przeciwpożarowej prowadzą jedno- lub wieloosobowe stanowiska pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej.

§ 5. W jednostkach organizacyjnych, określonych w § 4, w których ze względu na niewielką ilość obiektów podlegających kontroli i niski stopień zagrożenia pożarowego nie ustalono stanowisk pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej, prowadzenie spraw z zakresu ochrony przeciwpożarowej należy powierzyć dodatkowo stanowiskom pracy wykonującym inne zadanie.

§ 6. Stanowiska pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w § 4 wchodzą w skład komórek spraw obronnych, a w jednostkach w których takich komórek nie utworzono — w skład innych komórek lub podlegają bezpośrednio kierownikom odnośnych jednostek albo ich zastępcom.

§ 7. Stanowiska pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej wymienione w § 4—5 podlegają pod względem fachowym stanowiskom pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej wyższego szczebla.

§ 8. 1. Sprawy z zakresu ochrony przeciwpożarowej prowadzą:

1) w „Społem” Centralnym Związku Spółdzielni Spożywców — Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej,
2) w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców:
   a) pracownicy cywilni posiadający wyższe lub średnie wykształcenie techniczne oraz odpowiednie przeszkolenie w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
   b) podoficerowie pożarnictwa.

2. Liczbę i rodzaje stanowisk wymienionych w pkt. 1, ppkt. 2, określa kierownik właściwej jednostki organizacyjnej na podstawie wytycznych Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej.

3. W uzasadnionych przypadkach Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej może wystąpić z wnioskiem zaakceptowanym przez Zarząd „Społem” CZSS — do Komendanta Głównego Straży Pożarnych o wyrażenie zgody na zatrudnienie oficerów i chorążych pożarnictwa w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców.

4. Zwiększenie lub zmniejszenie obsady osobowej stanowisk pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej wymaga opinii Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej.

§ 9. Szczegółowy zakres działania Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej oraz ramowe zadania stanowisk pracy, do spraw ochrony przeciwpożarowej i stanowisk pracy wykonujących inne zadania, którym powierzono dodatkowo prowadzenie spraw z zakresu ochrony przeciwpożarowej określa załącznik nr 2 do uchwały.

§ 10. 1. W jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców na wniosek ich kierownictw w uzgodnieniu z komendantami właściwych terenowo komend wojewódzkich straży pożarnych, mogą być powołane:

1) ochotnicze straże pożarne — tworzone na zasadzie dobrowolności pracowników danej jednostki,
2) obowiązkowe straże pożarne — powoływane przez terenowe organy administracji państwowej, jeżeli zabezpieczenie przed pożarami w jednostkach organizacyjnych wymaga ich powołania,

2. Zasady powoływania i rozmieszczania, rejony działania, normy liczebności i wyposażenia oraz utrzymanie straży pożarnych, a także podstawy ich działania regulują odrębne przepisy.

§ 11. 1. Kierownicy jednostek funkcjonalnych Centrali „Społem” CZSS zobowiązani są do wykonywania zadań z zakresu ochrony przeciwpożarowej, w tym zaznajamiania pracowników z przepisami przeciwpożarowymi i sprawowania nadzoru nad ich przestrzeganiem, uwzględniania jej potrzeb oraz kontroli i nadzoru nad realizacją planów tych potrzeb, a także zapewnienie w planach i budżetach środków finansowych i materiałowych niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania ochrony przeciwpożarowej — każdy odpowiednio do zakresu swego działania.

2. Ponad obowiązki wynikające z pkt. 1 zobowiązani są do:

1) Dyrektor Biura Administracji:
   a) zapewnienia warunków ochrony przeciwpożarowej w obiektach Centrali w zakresie bezpieczeństwa ludzi i mienia,
   b) zaopatrzenia obiektów w sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe,
   c) ustalania wymagań przeciwpożarowych w dokumentacji budowlanej, technologicznej, remontowej itp. przez określenie:
      — charakterystyki zagrożenia pożarowego występującego w procesach technologicznych, instalacjach i urządzeniach w czasie ich ruchu, obsługi i remontów,
      — sposobów usuwania zagrożenia pożarowego oraz postępowania w razie pożaru,
   d) zapewnienia przestrzegania przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych i technologicznych oraz zapobiegania wszelkim zagrożeniom w tym zakresie.
2) Dyrektor Biura Lustracji:
   a) opracowania i uzgadniania z Głównym Inspektorem Ochrony Przeciwpożarowej wy-

tycznych dla aparatu lustracji w przedmiocie zasad, terminów i zakresu lustracji jednostek organizacyjnych spółdzielczości spożywców pod kątem ochrony przeciwpożarowej oraz trybu postępowania pokontrolnego,

b) informowania na bieżąco właściwych do spraw ochrony przeciwpożarowej stanowisk pracy o stwierdzonych zaniedbaniach i nieprawidłowościach w stanie ochrony przeciwpożarowej,

c) przekazywania Głównemu Inspektorowi Ochrony Przeciwpożarowej rocznych informacji opisowych i cyfrowych z działalności aparatu lustracji w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

3) Dyrektor Biura Inwestycji i Techniki:

a) nadzorowania przestrzegania wymagań ochrony przeciwpożarowej przy rozpatrywaniu dokumentacji projektowej przez Zespół Specjalistów przy Zarządzie „Społem" CZSS oraz oddawaniu do użytku nowo wybudowanych, rozbudowanych, zmodernizowanych lub wyremontowanych obiektów budowlanych, pomieszczeń, instalacji i urządzeń, w odbiorze których uczestniczą przedstawiciele Biura,

b) uregulowania w porozumieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Przeciwpożarowej:

— opiniowania dokumentacji projektowej inwestycji budowlanych i remontów przez stanowiska pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej w przypadkach nie zastrzeżonych do kompetencji innych organów,

— uzgadniania ze stanowiskami pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej zmian w sposobie użytkowania obiektów budowlanych, ich części lub pomieszczeń oraz lokalizacji otwartych placów składowych w stosunku do pierwotnego przeznaczenia w przypadkach nie zastrzeżonych do kompetencji innych organów,

— uzgadniania ze stanowiskami pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej zmian w procesach technologicznych względnie wdrożeń nowych procesów, w tym także wniosków racjonalizatorskich, stwarzających zagrożenie pożarowe,

— udziału stanowisk pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej w odbiorach inwestycji budowlanych i remontów,

— nadzoru nad wprowadzaniem technicznych środków ochrony przeciwpożarowej w nowo budowanych, rozbudowywanych, modernizowanych i remontowanych obiektach, pomieszczeniach, instalacjach i urządzeniach oraz przy wdrażaniu nowych i zmianach procesów technologicznych,

c) przekazywania Głównemu Inspektorowi Ochrony Przeciwpożarowej kopii planów inwestycyjnych.

4) Dyrektor Biura Produkcji i Dyrektor Zrzeszenia Zakładów Własnych Związku — nadzorowania poprzez personel inżynieryjno-techniczny i jednostki kontroli wewnętrznej przestrzegania wymagań ochrony przeciwpożarowej.

5) Dyrektor Biura Handlu — zabezpieczenia realizacji przepisów przeciwpożarowych i norm technicznych w zakresie obrotu towarowego oraz magazynowania i przechowywania masy towarowej.

6) Dyrektor Biura Spraw Pracowniczych — wprowadzenia zagadnień ochrony przeciwpożarowej do programów szkoleń:

a) zawodowych,

b) branżowych kierowników (pracowników) jednostek organizacyjnych i operatywnych,

w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Przeciwpożarowej.

§ 12. Wszyscy pracownicy zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców niezależnie od zajmowanych stanowisk i wykonywanych funkcji, są zobowiązani do:

1) udziału w zapobieganiu pożarom,

2) udziału w akcjach ratowniczych, podporządkowując się w tym zakresie zarządzeniom kierującego tymi akcjami, z wyłączeniem osób, o których mowa w art. 11, ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 106),

3) uczestniczenia w szkoleniach w zakresie ochrony przeciwpożarowej i poddawania się egzaminom lub sprawdzianom wiedzy z tego zakresu,

4) znajomości i przestrzegania obowiązujących przepisów, wytycznych, instrukcji itp. z zakresu ochrony przeciwpożarowej — zapobiegania pożarom — odpowiednio na swoim i podległych stanowiskach pracy,

5) znajomości:

a) zasad postępowania w wypadku powstania pożaru,

b) zasad i umiejętności posługiwania się sprzętem i urządzeniami przeciwpożarowymi,

6) szczególnej dbałości w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego swojego stanowiska pracy,

7) zwracania uwagi na stan zabezpieczenia przeciwpożarowego majątku spółdzielni spożywców i na zapewnienie bezpieczeństwa na wypadek pożaru osobom przebywającym w jej obiektach, a w szczególności zapewnienie warunków ewakuacji,

8) meldowania bezpośrednim przełożonym lub odpowiedzialnym za te zagadnienia służbom o zauważonych zaniedbaniach i nieprawidłowościach w przeciwpożarowym zabezpieczeniu obiektów, pomieszczeń, instalacji i urządzeń,

9) usuwania — w przypadkach możliwych do usunięcia — stwierdzonych przyczyn mogą-

cych spowodować pożar na swoim stanowisku pracy oraz w innych przypadkach niecierpiących zwłoki,

10) wykonywania w razie potrzeby określonych obowiązków osobiście lub w komisji pożarowo-technicznej, pogotowiu przeciwpożarowym, komisji dochodzeń popożarowych, zespole do spraw ewakuacji lub innym zespole wykonującym zadania na rzecz ochrony przeciwpożarowej,

11) wykonywania poleceń przełożonych, zmierzających do podniesienia stanu bezpieczeństwa pożarowego,

12) utrzymywania w czasie pracy czystości i porządku oraz pozostawiania po ukończeniu pracy stanowiska pracy w takim stanie, aby nie mógł powstać pożar,

13) w przypadku powstania pożaru — niezwłocznego zaalarmowania dostępnymi środkami współpracowników i straży pożarnej oraz przystąpienia do akcji ratowniczej.

§ 13. Dyrektor Biura Prawno-Organizacyjnego Centrali oraz zarządy i dyrektorów jednostek organizacyjnych spółdzielczości spożywców zobowiązuje się do wprowadzenia w regulaminach organizacyjnych zmian wynikających z postanowień niniejszej uchwały w terminie trzech miesięcy od dnia jej powzięcia.

§ 14. Za wykonanie zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej określonych niniejszą uchwałą czyni się odpowiedzialnymi: Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej, kierowników jednostek funkcjonalnych Centrali, zarządy zrzeszonych spółdzielni oraz kierowników pozostałych jednostek organizacyjnych spółdzielczości spożywców.

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i z tym dniem traci moc uchwała nr 40 Zarządu „Społem" CZSS z dnia 5 września 1983 r. w sprawie zasad organizacji ochrony przeciwpożarowej i określenia obowiązków oraz odpowiedzialności za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego majątku jednostek organizacyjnych spółdzielczości spożywców.

Prezes Zarządu:

B. Augustyn

Załączniki do uchwały nr 56 Zarządu „Społem" Centralnego Związku Spółdzielni Spożywców z dnia 22 września 1986 r. (poz. 24)

Załącznik nr 1

SZCZEGÓŁOWY ZAKRES OBOWIĄZKÓW W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ KIEROWNIKÓW JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH SPÓŁDZIELCZOŚCI SPOŻYWCÓW

1. Kierownicy jednostek organizacyjnych spółdzielczości spożywców szczebla wojewódzkiego i podstawowego oraz jednostek organizacyjnych nadzorujących zakłady własne Związku, a także kierownicy zakładów własnych Związku i pozostałych jednostek organizacyjnych każdy odpowiednio do zakresu swego działania, ponad obowiązki wynikające z postanowień art. 8, ust. 1 i 3 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 106), zobowiązani są w szczególności do:

1) koordynowania i nadzorowania ochrony przeciwpożarowej w podległych i koordynowanych jednostkach,

2) organizowania i nadzorowania ochrony przeciwpożarowej w jednostce własnej oraz zapewnienia odpowiednich środków finansowo-materiałowych na ten cel,

3) zapewnienia pełnej obsady osobowej stanowiska pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej gwarantującej prawidłową realizację zadań,

4) powierzenia prowadzenia spraw ochrony przeciwpożarowej osobom posiadającym odpowiednie przygotowanie zawodowe,

5) uzgodnienia z organizacjami społeczno-politycznymi działającymi w jednostce — zasad ich udziału w zabepieczeniu przeciwpożarowym,

6) wprowadzenia w życie oraz zapewnienia wykonawstwa przez kierownictwo, dozór techniczny, służby i inne komórki organizacyjne oraz poszczególnych pracowników:

   a) uchwał, wytycznych, instrukcji, zarządzeń, poleceń, wystąpień itp. organów przedstawicielskich jednostek organizacyjnych spółdzielczości spożywców wyższego szczebla,

   b) postanowień odpowiednich przepisów i norm technicznych,

   c) zarządzeń, poleceń, wystąpień itp. zewnętrznych organów kontrolnych,

7) określenia obowiązków i uprawnień w zakresie ochrony przeciwpożarowej kierownictwa podległej jednostki, służb w zakładach produkcyjnych, wyższego i średniego dozoru technicznego oraz pozostałych komórek organizacyjnych i pracowników w ramach ich działalności merytorycznej, a także wpisania tych obowiązków i uprawnień do zakresów działania (czynności) poszczególnych komórek i stanowisk pracy,

8) określenia szczegółowego zakresu działania i uprawnień stanowisk pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej oraz pracowników wykonujących inne zadania, którym powierzono dodatkowe prowadzenie spraw z zakresu ochrony przeciwpożarowej, biorąc za podstawę

ramowe zadania zawarte w pkt. 2 i 3 załącznika nr 2 do uchwały,

9) wydawania wytycznych, zarządzeń, poleceń itp. w sprawie właściwego zabezpieczenia przeciwpożarowego oraz usuwania zaniedbań i nieprawidłowości,

10) wprowadzania technicznych środków ochrony przeciwpożarowej w nowo budowanych, rozbudowywanych, modernizowanych i remontowanych obiektach, pomieszczeniach, urządzeniach i instalacjach oraz wykonywania zabezpieczeń przeciwpożarowych procesów technologicznych,

11) sprawdzania w drodze kontroli wewnętrznej w podległych i koordynowanych jednostkach organizacyjnych stanu ochrony przeciwpożarowej,

12) stosowania odpowiednich form i środków oddziaływania prewencyjnego w stosunku do tych pracowników, którzy swym działaniem lub zaniechaniem spowodują zagrożenie pożarowe albo zaniedbują nałożone obowiązki (zadania),

13) zapewnienia nadzoru nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych na terenie i w obiektach jednostek podległych i koordynowanych przez jednostki i osoby obce oraz podejmowania odpowiednich działań prewencyjnych,

14) dokonywania okresowych i niemniej niż dwa razy do roku analiz oraz oceny stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach podległych i koordynowanych oraz zapewnienia realizacji wniosków wynikających z tych analiz,

15) przesyłania do nadrzędnej jednostki organizacyjnej informacji o stanie ochrony przeciwpożarowej w zakresie, na zasadzie i w terminach ustalonych przez Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej,

16) opracowywania programów poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej w ramach planów rozwoju społeczno-gospodarczego i zapewnienia ich realizacji,

17) powołania, przeszkolenia i nadzorowania działalności:
   a) komisji pożarowo-technicznych jako zespołów doradczych do spraw ochrony przeciwpożarowej kierowników jednostek organizacyjnych,
   b) pogotowi przeciwpożarowych w obiektach o dużym zagrożeniu pożarowym jako zespołów prewencyjnych i ratowniczo-gaśniczych,
   c) zespołów do spraw ewakuacji w obiektach, w których istnieje zagrożenie życia ludzkiego,
   d) komisji dochodzeń popożarowych w wypadku powstania pożaru lub zespołu technologicznego,
   e) innych zespołów do spraw ochrony przeciwpożarowej, na podstawie wytycznych Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej,

18) zapewnienia bezwzględnego udziału pracowników prowadzących sprawy z zakresu ochrony przeciwpożarowej we wszelkiego rodzaju szkoleniach, naradach, odprawach itp., organizowanych przez jednostki organizacyjne wyższego szczebla,

19) zapewnienia odpowiedniej pomocy oraz udziału poszczególnych służb i załogi w organizowanych przez terenowe komendy straży pożarnych ćwiczeniach taktycznych prowadzonych na podstawie planu ochrony przeciwpożarowej lub planu ewakuacji oraz wydawania odpowiednich poleceń w oparciu o wnioski wynikające z ćwiczeń i zapewnienia realizacji tych poleceń,

20) akceptacji i zapewnienia wykonawstwa wniosków uzasadnionych pod względem techniczno-ekonomicznym, organów wymienionych w pkt. 17 w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego,

21) wykorzystywania narad, odpraw, posiedzeń, zebrań itp. dla omówienia stanu ochrony przeciwpożarowej,

22) zapewnienia:
   a) uzgodnienia z właściwymi terenowo — komendami wojewódzkimi straży pożarnych zmian w sposobie użytkowania obiektów budowlanych, ich części lub pomieszczeń oraz lokalizacji otwartych pieców składowych w stosunku do pierwotnego przeznaczenia, w przypadku stworzenia dodatkowego zagrożenia pożarowego lub jego wzrostu — jeżeli uzgodnienie jest wymagane na podstawie odrębnych przepisów,
   b) uzgodnienia ze stanowiskiem pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej lub pracownikami wykonującymi inne zadania, którym powierzono dodatkowo prowadzenie spraw z zakresu ochrony przeciwpożarowej:
      — zmian. o których mowa w ppk. „a" w przypadkach nie zastrzeżonych do kompetencji komend wojewódzkich straży pożarnych,
      — zmian w procesach technologicznych względnie wdrożeń nowych procesów, w tym także wniosków racjonalizatorskich stwarzających zagrożenie pożarowe,
   c) udziału stanowisk pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej lub pracowników wykonujących inne zadania, którym powierzono dodatkowo prowadzenie spraw z zakresu ochrony przeciwpożarowej, w odbiorach nowo wybudowanych, rozbudowanych lub wyremontowanych obiektów, urządzeń i instalacji,

23) oznakowania obiektów pożarniczymi tablicami informacyjnymi oraz wyposażenia w instrukcje alarmowania straży pożarnych i zasady postępowania w wypadku pożaru, a także aktualizacji tych instrukcji w razie potrzeby,

24) opracowania planów ewakuacji, ich okresowej aktualizacji i przeprowadzania ćwiczeń spraw-

dzających prawidłowość przyjętych rozwiązań dla obiektów, w których istnieje zagrożenie życia ludzkiego na podstawie wytycznych Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej,

25) opracowania charakterystyki zagrożenia pożarowego jednostki i jej aktualizacji, w przypadku zmiany procesów technologicznych lub usług, a także budowy, rozbudowy, przebudowy itp. obiektów,

26) określenia zasad organizacji i prowadzenia szkolenia w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

27) prowadzenia działalności informacyjno-ostrzegawczej i propagandowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

28) współpracy w zakresie ochrony przeciwpożarowej z właściwymi terenowo komendami straży pożarnych,

29) ustalania odpowiednich bodźców materiałowych i pozamaterialnych dla pracowników wyróżniających się w działalności na rzecz ochrony przeciwpożarowej,

30) przeprowadzanie dochodzeń w wypadku powstania pożaru lub zapłonu technologicznego we własnej jednostce organizacyjnej w zakresie, na zasadach i w terminach ustalonych przez Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej,

31) zapewnienie odpowiednich warunków ochrony przeciwpożarowej podczas prac spawalniczych (spawanie, cięcie palnikiem, lutowanie, podgrzewanie itp.),

32) ustalania pomieszczeń, w których obowiązuje zakaz palenia tytoniu oraz wyznaczenia miejsc, w których wolno palić.

2. Kierownicy jednostek badawczo-rozwojowych, ponad obowiązki wynikające z postanowień pkt. 1, zobowiązani są do:

1) uwzględnienia przy prowadzeniu prac badawczych zagadnień ochrony przeciwpożarowej, które powinny stanowić integralną część projektu procesowego,

2) określania charakterystyk pożarowych i wybuchowych substancji palnych występujących w procesach technologicznych.

3. Kierownicy biur (pracowni) projektowych, ponad obowiązki wynikające z pkt. 1, zobowiązani są do:

1) uwzględniania wymagań ochrony przeciwpożarowej na etapie projektowania przedsięwzięć i zadań inwestycyjno-remontowych,

2) zapewnienia opracowania projektów zabezpieczeń przeciwpożarowych na etapie założeń techniczno-ekonomicznych i ich aktualizacji na etapie projektów technicznych,

3) utworzenia w razie potrzeby stanowiska pracy do spraw projektowania zabezpieczeń przeciwpożarowych,

4) stosowania w projektowaniu osiągnięć postępu technicznego z zakresu ochrony przeciwpożarowej, stwarzającego możliwość realizacji efektywnych i ekonomicznych przedsięwzięć i zadań inwestycyjno-remontowych,

5) zorganizowania dopływu stałej informacji dotyczącej obowiązujących w projektowaniu wymagań ochrony przeciwpożarowej.

4. Kierownicy szkół zawodowych, ponad obowiązki wynikające z postanowień pkt. 1, zobowiązani są do wprowadzania do programów nauczania poszczególnych zawodów zagadnień ochrony przeciwpożarowej w oparciu o wytyczne Biura Spraw Pracowniczych Centrali „Społem" uzgodnione z Głównym Inspektorem Ochrony Przeciwpożarowej.

5. Kierownicy placówek operatywnych spółdzielczości spożywców (sklepów, pawilonów handlowych, magazynów, warsztatów itp.) są odpowiedzialni za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego tych jednostek, a w szczególności za:

1) zapewnienie wyposażenia i utrzymywanie w pełnej sprawności technicznej sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych,

2) zaznajamianie pracowników z obowiązującymi przepisami, wytycznymi i instrukcjami przeciwpożarowymi oraz czuwanie nad ich przestrzeganiem,

3) sprawdzanie w drodze kontroli wewnętrznej zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów przed ich zamknięciem i usuwanie stwierdzonych zaniedbań i nieprawidłowości oraz bieżące odnotowywanie kontroli w przeciwpożarowej książce kontrolnej,

4) utrzymywanie w należytym stanie dróg, wyjść i przejść ewakuacyjnych,

5) bezwzględne otwarcie w godzinach pracy wszystkich drzwi ewakuacyjnych, a w przypadku zamknięcia drzwi lub kraty w oknie ewakuacyjnym np. na kłódkę — umieszczenie klucza przy drzwiach (kracie) i odpowiednie oznakowanie tego miejsca,

6) dopilnowanie wykonania przez podległy personel zadań w zakresie przeciwpożarowego zabezpieczenia jednostki,

7) dopilnowanie przestrzegania przepisów przeciwpożarowych przez pracowników i osoby obce,

8) ustalenie — w zależności od rodzaju pomieszczenia — zakazu palenia tytoniu oraz wyznaczenie miejsc, w których wolno palić,

9) dopilnowanie, aby w czasie pracy i po jej zakończeniu wszystkie pomieszczenia były utrzymane w należytym stanie i czystości.

6. Kierownicy budów, będący pracownikami spółdzielczości spożywców, zobowiązani są do:

1) uzgodnienia projektów lokalizacji i zagospodarowania zaplecza budowlanego ze stanowiskiem pracy lub pracownikiem do spraw ochrony przeciwpożarowej własnej jednostki organizacyjnej,

2) zapewnienia wykonawstwa robót budowlano-montażowych zgodnie z obowiązującymi przepisami przeciwpożarowymi oraz odpowiedniego zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów stanowiących zaplecze budowy,

3) zaznajomienia pracowników z przepisami, wytycznymi i instrukcjami przeciwpożarowymi oraz zapewnienie nadzoru nad ich przestrzeganiem,

4) zapewnienia wykonania przewidzianych dla inwestycji zabezpieczeń przeciwpożarowych przed oddaniem obiektów do eksploatacji,
5) dopilnowanie wykonania przez podległych pracowników zadań w zakresie przeciwpożarowego zabezpieczenia budowy,
6) dopilnowanie przestrzegania przepisów przeciwpożarowych przez pracowników i osoby obce.
7) podejmowania innych niezbędnych przedsięwzięć zmierzających do wyeliminowania lub ograniczenia zagrożenia pożarowego.

Załącznik nr 2

SZCZEGÓŁOWY ZAKRES DZIAŁANIA GŁÓWNEGO INSPEKTORA OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ ORAZ RAMOWE ZADANIA STANOWISK PRACY DO SPRAW OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ I PRACOWNIKÓW WYKONUJĄCYCH INNE ZADANIA, KTÓRYM POWIERZONO DODATKOWE PROWADZENIE SPRAW Z ZAKRESU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

1. Do zakresu działania Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej należy:
1) współudział w organizowaniu stanowisk pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej w spółdzielczości spożywców oraz przeprowadzanie okresowych kontroli prawidłowości obsad osobowych i skuteczności działania tych stanowisk i pracowników wykonujących inne działania, którym powierzono dodatkowe prowadzenie spraw z zakresu ochrony przeciwpożarowej, a także ustalanie w tym względzie wskaźników etatowych,
2) nadzór merytoryczny nad stanowiskami pracy i pracownikami, o których mowa w ppkt. 1,
3) opracowywanie projektów uchwał i inych aktów prawnych z zakresu ochrony przeciwpożarowej wydawanych przez Zarząd „Społem" Centralnego Związku Spółdzielni Spożywców,
4) adaptowanie ogólnopaństwowych przepisów, norm i wytycznych z zakresu ochrony przeciwpożarowej do potrzeb i specyfiki spółdzielni spożywców,
5) opiniowanie w zakresie ochrony przeciwpożarowej projektów:
   a) uchwał i innych aktów prawnych wydawanych przez Zarząd „Społem" Centralnego Związku Spółdzielni Spożywców,
   b) normatywnych aktów prawnych wydawanych przez organy zewnętrzne w części dotyczącej spółdzielczości spożywców,
6) opracowywanie bądź inicjowanie opracowania i wydawanie wytycznych, instrukcji itp. w sprawach ochrony przeciwpożarowej, wymagających ujednolicenia rozwiązań i sposobów działania oraz sposobów przeciwpożarowego zabezpieczenia i zasad postępowania z własnej inicjatywy i na podstawie odrębnych przepisów, oraz stosowanie w tych sprawach odpowiednich wystąpień, poleceń lub zaleceń,
7) ustalanie zasad, terminów i zakresu kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej oraz trybu postępowania pokontrolnego,
8) planowanie, organizowanie i prowadzenie odpowiedniego rodzaju szkoleń, narad i odpraw stanowisk pracy i pracowników do spraw ochrony przeciwpożarowej, a także prowadzenie wstępnego szkolenia pożarniczego w Centrali,
9) zapewnienie bezpośrednio podległym stanowiskom pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej bieżącej pomocy poprzez doradztwo techniczne,
10) organizowanie wspólnych przedsięwzięć w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
11) inicjowanie i kierunkowanie postępu technicznego w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
12) ustalanie organizacji, rodzajów i czasu trwania szkolenia pożarniczego dla pracowników zakładów pracy oraz kadry kierowniczej i personelu inżynieryjno-technicznego w uzgodnieniu z Komendą Główną Straży Pożarnych oraz nadzór nad prawidłowym realizowaniem szkolenia,
13) branie udziału w posiedzeniach komisji i innych ciał kolegialnych Centrali, na których omawiane lub dyskutowane są sprawy ochrony przeciwpożarowej lub inne sprawy, z którymi związana jest ochrona przeciwpożarowa,
14) ustalanie norm wyposażenia obiektów w sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe w uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Pożarnych,
15) opracowywanie dla Zarządu „Społem" CZSS raz w roku informacji o stanie ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców oraz wniosków z niej wynikających,
16) przeprowadzanie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców i podejmowanie odpowiednich działań w trybie i na zasadach określonych odrębnymi przepisami.
17) inicjowanie przedsięwzięć i współdziałanie z jednostkami funkcjonalnymi Centrali „Społem" w sprawach realizacji potrzeb ochrony przeciwpożarowej oraz z Komendą Główną Straży Pożarnych, terenowymi komendami straży pożarnych i resortowymi służbami ochrony przeciwpożarowej,
18) reprezentowanie na zewnątrz „Społem" CZSS w sprawach ochrony przeciwpożarowej,
19) inspirowanie prac naukowo-badawczych na potrzeby ochrony przeciwpożarowej oraz współdziałanie w tym zakresie z odpowiednimi jednostkami,
20) inicjowanie działalności propagandowej i wydawniczej w dziedzinie ochrony przeciwpożarowej oraz popularyzowanie zagadnień ochrony przeciwpożarowej na łamach czasopism i wydawnictw branżowych,

21) opiniowanie dokumentacji projektowej inwestycji budowlanych Centrali „Społem" pod względem ochrony przeciwpożarowej oraz udział w komisjach odbioru,
22) prowadzenie ewidencji i statystyki pożarów i zapłonów technologicznych w spółdzielczości spożywców,
23) prowadzenie spraw kadrowych funkcjonariuszy pożarnictwa zajmujących stanowiska dla oficerów i chorążych pożarnictwa,
24) opracowywania zbiorczych programów poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej w spółdzielczości spożywców w ramach planów rozwoju społeczno-gospodarczego, na podstawie materiałów przedłożonych przez jednostki funkcjonalne Centrali „Społem" i jednostki nadzorowane (koordynowane) oraz kontrolowanie przebiegu ich realizacji,
10) organizowanie wspólnych przedsięwzięć w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
11) inicjowanie i kierunkowanie postępu technicznego w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
12) ustalanie organizacji, rodzajów i czasu trwania szkolenia pożarniczego dla pracowników zakładów pracy oraz kadry kierowniczej i personelu inżynieryjno-technicznego w uzgodnieniu z Komendą Główną Straży Pożarnych oraz nadzór nad prawidłowym realizowaniem szkolenia,
13) branie udziału w posiedzeniach komisji i innych ciał kolegialnych entrali, na których omawiane lub dyskutowane są sprawy ochrony przeciwpożarowej lub inne sprawy, z którymi związana jest ochrona przeciwpożarowa,
14) ustalanie norm wyposażenia obiektów w sprzęt i urpądzenia przeciwpożarowe w uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Pożarnych,
15) opracowywanie dla Zarządu „Społem" CZSS raz w rokr informacji o stanie ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców oraz wniosków z niej wynikających,
16) przeprowadzanie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców i podejmowanie odpowiednich działań w trybie i na zasadach określonych odrębnymi przepisami,
17) inicjowanie przedsięwzięć i współdziałanie z jednostkami funkcjonalnymi Centrali „Społem" w sprawach realizacji potrzeb ochrony przeciwpożarowej oraz z Komendą Główną Straży Pożarnych, terenowymi komendami straży pożarnych i resortowymi służbami ochrony przeciwpożarowej,
18) reprezentowanie na zewnątrz „Społem" CZSS w sprawach ochrony przeciwpożarowej,
19) inspirowanie prac naukowo-badawczych na potrzeby ochrony przeciwpożarowej oraz współdziałanie w tym zakresie z odpowiednimi jednostkami,
20) inicjowanie działalności propagandowej i wydawniczej w dziedzinie ochrony przeciwpożarowej oraz popularyzowanie zagadnień ochrony przeciwpożarowej na łamach czasopism i wydawnictw branżowych,
21) opiniowanie dokumentacji projektowej inwestycji budowlanych Centrali „Społem" pod względem ochrony przeciwpożarowej oraz udział w komisjach odbioru,
22) prowadzenie ewidencji i statystyki pożarów i zapłonów technologicznych w spółdzielczości spożywców,
23) prowadzenie spraw kadrowych funkcjonariuszy pożarnictwa zajmujących stanowiska dla oficerów i chorążych pożarnictwa,
24) opracowywanie zbiorczych programów poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej w spółdzielczości spożywców w ramach planów rozwoju społeczno-yospodarczego, na podstawie materiałów przedłożonych przez jednostki funkcjonalne Centrali „Społem" i jednostki nadzorowane (koordynowane) oraz kontrolowanie przebiegu ich realizacji,
25) występowanie z wnioskami w sprawie nagród, wyróżnień i kar w stosunku do kierowników i pracowników jednostek funkcjonalnych Centrali oraz pozostałych jednostek organizacyjnych spółdzielczości spożywców,
26) wyróżnianie listami pochwalnymi, dyplomami itp. kierowników i pracowników terenowych jednostek organizacyjnych spółdzielczości spożywców,
27) ustalanie kierunków polityki represyjnej w zakresie ochrony przeciwpożarowej w spółdzielczości spożywców, w tym współdziałanie w tym zakresie z organami ścigania i kolegiami do spraw wykroczeń,
28) wprowadzanie zakazu używania maszyn, urządzeń i instalacji, które ze względu na niewłaściwy dobór lub niewłaściwą eksploatację, uszkodzenie bądź braki stwarzają niebezpieczeństwo pożaru,
29) występowanie z wnioskami do Zarządu „Społem" CZSS o wprowadzenie zakazu eksploatacji pomieszczeń, obiektów, zakładów lub ich części, jeżeli wskutek zaniedbań lub nieprawidłowości w zabezpieczeniu przeciwpożarowym istnieje bezpośrednie zagrożenie zdrowia, życia ludzkiego lub mienia,
30) ustalanie kryteriów i zasad powoływania oraz organizacji i zakresu działania:
a) komisji pożarowo-technicznych,
b) pogotowi przeciwpożarowych,
c) zespołów do spraw ewakuacji,
d) komisji dochodzeń popożarowych,
e) innych zespołów do spraw ochrony przeciwpożarowej,
31) składanie wyznaczonemu zastępcy Prezesa „Społem" CZSS miesięcznych w sposób narastający i w porównaniu do roku ubiegłego meldunków (informacji) o sytuacji pożarowej w spółdzielczości spożywców, a także składanie na bieżąco meldunków o każdym pożarze,

32) współudział z komendami wojewódzkimi straży pożarnych w organizacji, szkoleniu i wyposażeniu w sprzęt służb przeciwpożarowych formacji OC,

33) nadzór i kontrola nad działalnością pododdziałów przeciwpożarowych formacji OC zgodnie z zarządzeniem nr 62/85 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 października 1985 r. w sprawie zakładowych oddziałów i samodzielnych pododdziałów służby porządkowo-ochronnej oraz zakładowych samodzielnych pododdziałów służby przeciwpożarowej obrony cywilnej,

34) ustalanie rodzaju i zasad prowadzenia dokumentacji z zakresu ochrony przeciwpożarowej,

35) załatwianie innych spraw z zakresu ochrony przeciwpożarowej wynikających z przepisów prawnych oraz poleceń Komendanta Głównego Straży Pożarnych i Prezesa Zarządu „Społem" CZSS,

36) podejmowanie innych działań niezbędnych do wykonywania powierzonych zadań.

2. Ramowe zadania stanowisk pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych szczebla wojewódzkiego i Zrzeszeniu Zakładów Własnych Związku oraz Spółdzielni „Jedność Łowiecka" i Spółdzielczym Przedsiębiorstwie Handlu:

1) koordynacja zadań z zakresu ochrony przeciwpożarowej i nadzór fachowy nad ich realizacją w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców podległych i koordynowanych,

2) współudział w organizowaniu stanowisk pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej bądź powierzaniu dodatkowo prowadzenia spraw z zakresu ochrony przeciwpożarowej pracownikom wykonującym inne zadania w jednostkach podległych i koordynowanych oraz przeprowadzanie okresowych kontroli prawidłowości i skuteczności działania tych stanowisk (pracowników),

3) nadzór merytoryczny nad stanowiskami pracy i pracownikami, o których mowa w ppkt. 2,

4) nadzorowanie przestrzegania wprowadzonych w życie:
   a) uchwał, wytycznych, instrukcji, poleceń, wystąpień itp. organów przedstawicielskich jednostek organizacyjnych spółdzielczości spożywców wyższego szczebla,
   b) postanowień odpowiednich przepisów i norm technicznych,
   c) zarządzeń, wystąpień, poleceń itp. zewnętrznych organów kontrolnych,

5) zapewnienie podległym stanowiskom pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej i pracownikom wykonującym inne zadania, którym powierzono dodatkowe prowadzenie spraw z zakresu ochrony przeciwpożarowej bieżącej pomocy poprzez doradztwo techniczne,

6) organizowanie wspólnych przedsięwzięć w zakresie ochrony przeciwpożarowej na swoim terenie działania,

7) inicjowanie i kierunkowanie postępu technicznego w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

8) planowanie, organizowanie i prowadzenie odpowiedniego rodzaju szkoleń, narad i odpraw podległych stanowisk pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej i pracowników wykonujących inne zadania, którym powierzono dodatkowe prowadzenie spraw z zakresu ochrony przeciwpożarowej,

9) analizowanie stanu ochrony przeciwpożarowej w zależności od potrzeb oraz inicjowanie przedsięwzięć zmierzających do zmniejszenia zagrożenia pożarowego,

10) przedstawianie Zarządowi (przełożonemu) informacji o stanie ochrony przeciwpożarowej w podległych i koordynowanych jednostkach organizacyjnych oraz wniosków wynikających z tych informacji,

11) przeprowadzanie harmonogramowych kontroli przestrzegania przepisów przeciwpożarowych we własnej oraz podległych i koordynowanych jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców i kierowanie na ich podstawie odpowiednich wystąpień w formie:
   a) obligatoryjnej — w przypadku, gdy stwierdzone zostało naruszenie obowiązków wynikających bezpośrednio z przepisów prawa,
   b) fakultatywnej — w przypadkach nie wymienionych pod lit. „a",

12) inicjowanie przedsięwzięć i współdziałanie z jednostkami funkcjonalnymi własnej jednostki organizacyjnej oraz właściwymi terytorialnie komendami wojewódzkimi (rejonowymi) straży pożarnych i resortowymi służbami ochrony przeciwpożarowej w sprawach realizacji potrzeb ochrony przeciwpożarowej,

13) prowadzenie działalności propagandowej z zakresu ochrony przeciwpożarowej oraz popularyzowanie zagadnień ochrony przeciwpożarowej na łamach czasopism i wydawnictw branżowych,

14) opiniowanie dokumentacji projektowej inwestycji budowlanych i remontów własnej jednostki organizacyjnej oraz branie udziału w odbiorach technicznych tych inwestycji,

15) prowadzenie sprawozdawczości statystycznej z zakresu ochrony przeciwpożarowej,

16) opracowywanie projektów zbiorczych programów poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej w ramach planów rozwoju społeczno-gospodarczego na podstawie materiałów przedłożonych przez jednostki funkcjonalne własnej jednostki organizacyjnej i jednostki podległe (koordynowane) oraz kontrolowanie przebiegu ich realizacji,

17) opracowywanie projektów uchwał, wytycznych, wystąpień, poleceń itp. zmierzających do poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej,

18) branie udziału w naradach i odprawach organizowanych przez jednostkę nadrzędną, właściwe terenowo komendy straży pożarnych, kierownika własnej jednostki i jej ciała kolegialne, jeżeli przedmiotem są sprawy ochrony przeciwpożarowej,
19) inspirowanie prac naukowo-badawczych na potrzeby ochrony przeciwpożarowej oraz współdziałanie w tym zakresie z odpowiednimi jednostkami,
20) uzgadnianie pod względem wymagań ochrony przeciwpożarowej zmian w sposób użytkowania obiektów i placów składowych w stosunku do pierwotnego przeznaczenia oraz zmian w procesach technologicznych względnie wdrożeń nowych procesów — w tym także wniosków racjonalizatorskich we własnej jednostce organizacyjnej,
21) występowanie do Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej z wnioskami z własnej inicjatywy oraz opiniowanie wniosków podległych stanowisk pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej i pracowników wykonujących inne zadania, którym powierzono dodatkowo prowadzenie spraw z zakresu ochrony przeciwpożarowej, w sprawie wprowadzenia zakazu:
   a) używania maszyn, urządzeń i instalacji, które ze względu na niewłaściwy dobór lub niewłaściwą eksploatację, uszkodzenie bądź braki stwarzają niebezpieczeństwo pożaru,
   b) eksploatacji pomieszczeń, obiektów, zakładów lub ich części, jeżeli wskutek zaniedbań lub nieprawidłowości w zabezpieczeniu przeciwpożarowym istnieje bezpośrednie zagrożenie zdrowia, życia ludzkiego lub mienia,
22) występowanie z wnioskami w sprawie nagród, wyróżnień i kar w stosunku do kierowników i pracowników komórek organizacyjnych własnej jednostki oraz kierowników i pracowników podległych i koordynowanych jednostek organizacyjnych,
23) planowanie i organizowanie — w porozumieniu z komórką szkolenia — szkolenia pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej we własnej jednostce organizacyjnej,
24) przeprowadzanie wstępnego szkolenia z zakresu ochrony przeciwpożarowej dla nowo przyjmowanych pracowników we własnej jednostce organizacyjnej przed przystąpieniem ich do pracy,
25) prowadzenie ewidencji osób przeszkolonych w zakresie ochrony przeciwpożarowej i wydawanie odpowiednich zaświadczeń,
26) załatwianie innych spraw z zakresu ochrony przeciwpożarowej wynikających z przepisów prawnych oraz wytycznych, instrukcji, wystąpień, poleceń itp. jednostek wyższego szczebla,
27) podejmowanie innych działań niezbędnych do wykonywania powierzonych zadań.

3. Ramowe zadania stanowisk pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej oraz pracowników wykonujących inne zadania, którym powierzono dodatkowo prowadzenie spraw z zakresu ochrony przeciwpożarowej — w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości spożywców nie wymienionych w pkt. 1—2:

1) nadzorowanie przestrzegania wprowadzonych w życie:
   a) uchwał, wytycznych, instrukcji, poleceń, wystąpień itp. organów przedstawicielskich jednostek organizacyjnych spółdzielczości spożywców wyższego szczebla,
   b) postanowień odpowiednich przepisów i norm technicznych,
   c) zarządzeń, poleceń, wystąpień itp. zewnętrznych organów kontrolnych,
2) inicjowanie postępu technicznego w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
3) analizowanie stanu ochrony przeciwpożarowej w zależności od potrzeb oraz inicjowanie przedsięwzięć zmierzających do zmniejszenia zagrożenia pożarowego,
4) przeprowadzanie harmonogramowych kontroli przestrzegania przepisów przeciwpożarowych w obiektach i na terenie własnej jednostki organizacyjnej oraz kierowanie na ich podstawie odpowiednich wystąpień w formie:
   a) obligatoryjnej — w przypadku, gdy stwierdzone zostało naruszenie obowiązków wynikających bezpośrednio z przepisów prawa,
   b) fakultatywnej — w przypadkach nie wymienionych pod lit. „a",
5) inicjowanie przedsięwzięć i współdziałanie z jednostkami funkcjonalnymi własnej jednostki organizacyjnej w sprawach realizacji potrzeb ochrony przeciwpożarowej oraz z właściwymi terenowo komendami straży pożarnych i resortowymi służbami ochrony przeciwpożarowej,
6) prowadzenie działalności propagandowej z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
7) prowadzenie statystyki (ewidencji) pożarów i zapłonów technologicznych,
8) przedstawianie Zarządowi (przełożonemu) informacji o stanie ochrony przeciwpożarowej oraz wniosków wynikających z tych informacji,
9) opracowywanie projektów programów poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej w ramach planów rozwoju społeczno-gospodarczego,
10) opracowywanie projektów uchwał, wytycznych, wystąpień, poleceń itp. zmierzających do poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej,
11) branie udziału w naradach, szkoleniach i odprawach organizowanych przez jednostki organizacyjne wyższego szczebla, właściwe terenowo komendy straży pożarnych, kierownika własnej jednostki i jej ciała kolegialne, jeżeli przedmiotem są sprawy ochrony przeciwpożarowej,
12) planowanie, organizowanie i prowadzenie w porozumieniu z komórką szkolenia — odpo-

wiedniego rodzaju szkoleń pracowników z zakresu ochrony przeciwpożarowej,

13) prowadzenie wstępnego szkolenia pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla nowo przyjmowanych pracowników przed przystąpieniem ich do pracy,

14) opiniowanie dokumentacji projektowej inwestycji budowlanych i remontów własnej jednostki organizacyjnej oraz branie udziału w odbiorach technicznych tych inwestycji,

15) uzgadnianie pod względem wymagań ochrony przeciwpożarowej zmian w sposobie użytkowania obiektów i placów składowych w stosunku do pierwotnego przeznaczenia oraz zmian w procesach technologicznych względnie wdrożeń nowych procesów, w tym także wniosków racjonalizatorskich we własnej jednostce organizacyjnej,

16) występowanie do Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej za pośrednictwem stanowiska pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej jednostki wyższego szczebla (bezpośrednio — z jednostek organizacyjnych podległych bezpośrednio Centrali) w sprawie wprowadzenia zakazu:
   a) używania maszyn, urządzeń i instalacji, które ze względu na niewłaściwy dobór lub niewłaściwą eksploatację, uszkodzenie lub braki stwarzają niebezpieczeństwo pożaru,
   b) eksploatację pomieszczeń, obiektów zakładów lub ich części, jeżeli wskutek zaniedbań lub nieprawidłowości w zabezpieczeniu przeciwpożarowym istnieje bezpośrednie zagrożenia zdrowia, życia ludzkiego lub mienia,

17) wystąpienie z wnioskami w sprawie nagród, wyróżnień i kar w stosunku do kierowników i pracowników komórek organizacyjnych własnej jednostki,

18) prowadzenie ewidencji osób przeszkolonych w zakresie ochrony przeciwpożarowej i wydawanie odpowiednich zaświadczeń,

19) nadzorowanie prac spawalniczych itp. prac z otwartym ogniem (spawanie, cięcie, lutowanie, nagrzewanie itp.),

20) załatwianie innych spraw z zakresu ochrony przeciwpożarowej wynikających z przepisów prawnych oraz wytycznych, poleceń, instrukcji, wystąpień itp. jednostek wyższego szczebla i bezpośredniego przełożonego,

21) podejmowanie innych działań niezbędnych do wykonywania powierzonych zadań.

25

ZARZĄDZENIE NR 14/OC SZEFA OBRONY CYWILNEJ KRAJU

z dnia 2 października 1986 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie norm bezpłatnego wyżywienia junaków oraz wysokości równoważnika pieniężnego w zamian za to wyżywienie

Na podstawie § 16 ust. 4 uchwały Nr 261 Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1982 r. w sprawie oddziałów obrony cywilnej do odbywania zasadniczej służby w obronie cywilnej (Monitor Polski Nr 31, poz. 268) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Szefa Obrony Cywilnej Kraju Nr 10/OC z dnia 20 czerwca 1983 r. w sprawie norm bezpłatnego wyżywienia junaków oraz wysokości równoważnika pieniężnego w zamian za to wyżywienie, zmienionego zarządzeniem Nr 2/OC z dnia 6 marca 1984 r., Nr 5/OC z dnia 19 maja 1985 r., Nr 8/OC z dnia 25 lipca 1985 r. i Nr 5/OC z dnia 23 maja 1986 r., wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 liczbę „200" zastępuje się liczbą „209";

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Junakom nieskoszarowanym w zamian za wyżywienie przysługuje równoważnik pieniężny w wysokości:
   1) 209 zł za całodzienne wyżywienie,
   2) 104 zł za obiad,
   3) 52 zł za śniadanie lub kolację".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 sierpnia 1986 r.

W porozumieniu: Minister Finansów: wz. **B. Ciaś**

Szef Obrony Cywilnej Kraju: **T. Tuczapski**

26

ZARZĄDZENIE NR 34 MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 23 grudnia 1986 r.

w sprawie ochrony przeciwpożarowej ośrodków elektronicznej techniki obliczeniowej działających w jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się zasady ochrony przeciwpożarowej ośrodków elektronicznej techniki obliczeniowej działających w jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Nauki

i Szkolnictwa Wyższego, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. 1. Przepisy zarządzenia stosują się do:
1) ośrodków elektronicznej techniki obliczeniowej istniejących w dniu wejścia w życie zarządzenia, jeżeli przepisy zarządzenia regulują sprawę odmiennie niż przepisy obowiązujące w czasie tworzenia ośrodków — w zakresie związanym z koniecznością usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa ludzi i mienia oraz w miarę możliwości technicznych,
2) ośrodków elektronicznej techniki obliczeniowej tworzonych po wejściu w życie zarządzenia.

2. W istniejących ośrodkach elektronicznej techniki obliczeniowej, jeżeli zakres prac przy ich dostosowaniu do zarządzenia wymaga nakładów inwestycyjnych, realizacja tych prac powinna nastąpić nie później niż w ciągu 5 lat od wejścia w życie zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r.

Minister Nauki
i Szkolnictwa Wyższego:

wz. C. Królikowski

Załącznik do Zarządzenia nr 34 Ministra aNuki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 23 grudnia 1986 r. (poz. 26)

ZASADY
OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ OŚRODKÓW ELEKTRONICZNEJ TECHNIKI OBLICZENIOWEJ DZIAŁAJĄCYCH W JEDNOSTKACH ORGANIZACYJNYCH PODLEGŁYCH I NADZOROWANYCH PRZEZ MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

I. Postanowienia ogólne

1. Zasady ustalają warunki ochrony przeciwpożarowej w użytkowanych i eksploatowanych budynkach ośrodków elektronicznej techniki obliczeniowej oraz ich wyposażenia w urządzenia i sprzęt przeciwpożarowy.

2. Ilekroć w zasadach jest mowa o:
1) ośrodku elektronicznej techniki obliczeniowej, zwanym dalej „ośrodkiem ETO" — rozumie się przez to wyposażony w sprzęt informatyczny zespół pomieszczeń specjalnie wybudowanych lub adaptowanych w celu realizacji procesu przetwarzania w pełnym cyklu (przygotowanie danych — przetwarzanie danych — obróbka wyników) lub w niepełnym cyklu. W zespole tych pomieszczeń mogą być realizowane obok procesu przetwarzania, inne usługi informatyczne (projektowanie systemów, produkcji oprogramowania, prace wdrożeniowe i uruchomienia, konserwacja, szkolenie kadr itp.).
Nie stanowią ośrodka ETO pomieszczenia:
a) wyposażone w sprzęt informatyczny, jeżeli ich głównym przeznaczeniem jest realizacja innych procesów niż świadczenia usług informatycznych (np. pomieszczenia służb administracyjnych wyposażone w końcówki zdalnego przetwarzania),
b) w których świadczone są usługi informatyczne z pominięciem procesu elektronicznego przetwarzania danych (np. budynek, w którym usytuowane będą tylko służby projektowo-programowe),
2) sprzęcie informatycznym — rozumie się przez to: komputery, minikomputery, urządzenia transmisji danych, urządzenia przygotowania danych (na wszelkiego rodzaju nośnikach informacji), urządzenia do konserwacji magnetycznych nośników informacji (np.: taśm i dysków magnetycznych oraz innego sprzętu do elektronicznego przetwarzania danych),
3) archiwum MNI — rozumie się przez to wydzielone pomieszczenie do przechowywania magnetycznych nośników informacji,
4) sali komputera — rozumie się przez to wydzielone pomieszczenie, w którym zainstalowane są komputery lub minikomputery,
5) sali przygotowania danych — rozumie się przez to wydzielone pomieszczenie, w którym zainstalowane są urządzenia do przygotowania danych.

3. Ośrodki ETO lub ich części zalicza się do kategorii ZL III zagrożenia ludzi.

4. Ośrodków ETO nie należy sytuować:
1) w budynkach zaliczonych do I i II kategorii niebezpieczeństwa pożarowego,
2) w pomieszczeniach piwnicznych,
3) na poddaszach budynków (strychach).

II. Odporność ogniowa budynku, strefy pożarowe i oddzielenia przeciwpożarowe

1. Budynek, w którym zlokalizowano ośrodek ETO powinien spełniać wymagania określone w warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki.

2. W budynkach o wysokości powyżej 25 m, pomieszczenia ze sprzętem informatycznym oraz archiwum MNI należy sytuować na kondygnacji poniżej 25 m.

6. Zezwala się adaptować istniejące budynki klasy D odporności ogniowej, przeznaczone w całości lub części na potrzeby ośrodka ETO, jeżeli wysokość budynku nie przekroczy dwóch kondygnacji a główne elementy konstrukcyjne, stropy i ściany będą spełniać wymagania określone dla elementów nie rozprzestrzeniających ognia.

7. W budynkach przy wysokości powyżej 2 kondygnacji, ale poniżej 15 m, wyknanych w kla-

sie D odporności ogniowej można adaptować część budynku na potrzeby ośrodka ETO pod warunkiem, że:

1) część adaptowana będzie oddzielona od pozostałej części budynku stropami i ścianami oddzieleń przeciwpożarowych o klasie 2 odporności ogniowej,
2) pozostałe elementy budynku części adaptowanej nie określone w ust. 1 spełniać będą wymagania jak dla klasy C odporności ogniowej budynku, określone w warunkach technicznych jakim powinny odpowiadać budynki.

8. W adaptowanych budynkach, o których mowa w pkt. 6 i 7, dopuszcza się konstrukcję dachu z materiałów palnych pod warunkiem, że nieużytkowe poddasze będzie oddzielone stropami i ścianami w klasie 1 odporności ogniowej i drzwiami (klapami) klasy 0,5 odporności ogniowej.

9. Zastosowanie w ośrodkach ETO stałych urządzeń gaśniczych nie stanowi podstawy do obniżenia klasy odporności ogniowej budynku.

10. 1. Ściany i stropy oddzielające pomieszczenia sali komputera i archiwum MNI należy wykonać w klasie 1 odporności ogniowej.
2. Ściany, o których mowa w ust. 1, muszą sięgać od konstrukcji stropu nad pomieszczeniem do konstrukcji stropu pod pomieszczeniem.
3. Zamknięcia otworów w ścianach i stropach, o których mowa w ust. 1, należy wykonać co najmniej w klasie 0,5 odporności ogniowej.
4. W budynkach ośrodków ETO zabrania się stosowania ścian zewnętrznych osłonowych i ścian podziału wewnętrznego, w których występują izolacje lub okładziny z materiałów palnych.

11. Ściany i stropy oddzielające poszczególne pomieszczenia w ośrodku ETO, w których zainstalowany będzie sprzęt informatyczny, należy wykonać co najmniej w klasie odporności ogniowej:

1) 1 — jeżeli powierzchnia pomieszczenia jest większa niż 300 m^2,
2) 0,5 — jeżeli powierzchnia pomieszczenia jest mniejsza niż 300 m^2.

12. Wielkość stref pożarowych dla ośrodków ETO ustala się do 50% wielkości podanych w warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki.

13. Ośrodki ETO zlokalizowane w budynkach o innych funkcjach (zaliczonych do innej grupy kategorii zagrożenia ludzi lub kategorii niebezpieczeństwa pożarowego) należy wydzielić stropami i ścianami oddzieleń przeciwpożarowych, spełniającymi wymagania określone w warunkach technicznych jakim powinny odpowiadać budynki.

III. Wykończenie wnętrz i ewakuacja z ośrodków ETO

14. 1. W pomieszczeniach sali komputera, archiwum MNI oraz sali przygotowania danych lub innych pomieszczeniach, w których zainstalowany jest sprzęt informatyczny, elementy wystroju wnętrz, w tym elementy dźwiękochłonne, muszą być wykonane z materiałów niepalnych i mocowanych do niepalnej konstrukcji.
2. W pomieszczeniach, o których mowa w ust. 1 dopuszcza się stosowanie płyt i wykładzin podłogowych wykonanych z materiałów trudno zapalnych. Przy zastosowaniu podwójnych podłóg, konstrukcja wsparcia powinna być wykonana z materiałów niepalnych.
3. Sufity podwieszone i podwójne podłogi w pomieszczeniach, o których mowa w ust. 1 powinny umożliwiać łatwy montaż i demontaż.
4. Elementy podwójnej podłogi, pod którymi zainstalowano czujki sygnalizacji pożaru, muszą być odpowiednio oznakowane.
5. Przestrzeń pod podwójną podłogą i nad podwieszonym sufitem należy podzielić na strefy o powierzchni nie przekraczającej 400 m^2 lub o wymiarach nie przekraczających 20 m w każdym kierunku. Przegrody muszą być wykonane z materiałów niepalnych.

15. W pomieszczeniach sali komputera i archiwum MNI żaluzje okienne, meble i inne stałe elementy wyposażenia muszą być wykonane z materiałów co najmniej trudno zapalnych.

16. Drzwi z pomieszczeń, w których zainstalowany będzie sprzęt informatyczny oraz z archiwum MNI, muszą otwierać się na zewnątrz.

17. W pomieszczeniach budynków adaptowanych na potrzeby ośrodków ETO, które wymagają ze względów technologicznych zastosowania podwójnej podłogi, a wykonanie pochylni jest niemożliwe, dopuszcza się stosowanie progów lub jednego stopnia (do 15 cm). Stopień lub próg należy oznakować zgodnie z obowiązującymi przepisami.

18. Z pomieszczeń o powierzchni powyżej 300 m^2 względnie gdy liczba przebywających jednocześnie osób może przekroczyć 50, muszą być zapewnione dwa wyjścia ewakuacyjne, a odległość między nimi nie może być mniejsza niż 6 m.

IV. Warunki, jakim powinny odpowiadać instalacje pod względem ochrony przeciwpożarowej

19. 1. W ośrodkach ETO instalacje wentylacyjne, klimatyzacyjne, wodociągowe i kanalizacyjne oraz instalacje grzewcze powinny spełniać wymagania określone przepisami i normami ogólnie obowiązującymi.
2. Urządzenia wentylacyjne i klimatyzacyjne muszą być samoczynnie wyłączane w przypadku zaistnienia pożaru, a miejsca przejścia przewodów tych urządzeń przez oddzielenia przeciwpożarowe muszą być zabezpieczone klapami o odpowiedniej odporności ogniowej.
3. Budynki ETO muszą być zaopatrzone w hydranty Ø 52. Zasady rozmieszczenia hydrantów reguluje Polska Norma.
4. Zabrania się stosowania ogrzewań piecowych i grzejników gazowych z otwartym płomieniem oraz ogrzewań przenośnych elektrycznych (oprócz ogrzewań elektrycznych akumu-

lacyjnych podłączonych do zegarów sterujących).

20. 1. Ośrodki ETO powinny być wyposażone w instalacje oświetlenia podstawowego, bezpieczeństwa spełniającego wymagania przepisów określonych w warunkach technicznych, jakim powiny odpowiadać instalacje elektroenergetyczne i urządzenia oświetlenia elektrycznego oraz normom.

2. Wszystkie instalacje elektryczne w ośrodkach ETO powinny być wykonane przewodami lub kablami z żyłami miedzianymi.
3. Przepis ust. 2 nie dotyczy energetycznych linii zasilających ośrodek ETO.

21. 1. Na liniach zasilających ośrodek ETO należy stosować główne wyłączniki przeciwpożarowe.

2. Główny wyłącznik przeciwpożarowy winien umożliwić w chwili zagrożenia natychmiastowe wyłączenie zasilania w energię elektryczną. Dotyczy to zasilania podstawowego, rezerwowego jak również z przetwornic zasilanych z agregatów prądotwórczych czy baterii akumulatorów.
3. Automatyczne sterowanie głównymi wyłącznikami pożarowymi powinno stwarzać bezpieczne warunki do pracy komputera i realizowanego programu oraz zapewnić oświetlenie bezpieczeństwa. Niezależnie od automatycznego sterowania głównym wyłącznikiem przeciwpożarowym należy zapewnić możliwość ręcznego sterowania z miejsca stałego pobytu dozoru (portiera) dla poszczególnych pomieszczeń ośrodka ETO.
4. Wyłącznik główny przeciwpożarowy należy zlokalizować w rozdzielni głównej zasilającej obiekt.
5. Urządzenia sterowania ręcznego wyłącznikiem głównym przeciwpożarowym należy umieścić we wnęce (szafce) z drzwiczkami z szybą. Na drzwiach tych należy umieścić napis o treści: „WYŁĄCZNIK GŁÓWNY P. POŻ."
6. Gwałtowne wyłączanie energii elektrycznej ETO nie może spowodować uszkodzenia systemu informatycznego.

22. Główną rozdzielnię energetyczną należy zlokalizować w oddzielnym pomieszczeniu przeznaczonym na ten cel, wydzielonym pożarowo ścianami i stropami w klasie 1 odporności ogniowej.

23. 1. Budynki ośrodków ETO należy chronić od wyładowań atmosferycznych bez względu na wskaźnik zagrożenia piorunowego określonego w przepisach dotyczących ochrony obiektów budowlanych przed wyładowaniami atmosferycznymi.

2. Instalacje odgromowe należy wykonać zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

V. Zasady wyposażenia ośrodków ETO w samoczynne urządzenia sygnalizacji alarmowo-pożarowej, urządzenia gaśnicze i sprzęt pożarniczy

24. 1. Ośrodki ETO, niezależnie od wielkości, należy wyposażyć w samoczynne urządzenia sygnalizacji alarmowo-pożarowej.

2. Zabezpieczeniem, o którym mowa w ust. 1 powinny być objęte wszystkie pomieszczenia ośrodka ETO.

25. 1. W stałe urządzenia gośnicze (CO_2, halon 1301 lub halon 1211) należy wyposażać ośrodki ETO po dokonaniu analizy techniczno-ekonomicznej konieczności instalowania tych urządzeń.

2. Stałe urządzenia gaśnicze, o których mowa w ust. 1, jeżeli chronionym obszarem jest przestrzeń pod podwójną podłogą, powinny zabezpieczać gaszenie przez całkowite wypełnienie przestrzeni międzypodłogowej; w pozostałych przypadkach gaszenie przez działanie miejscowe, o ile nie ustalono innych metod gaszenia w fazie projektowania.

26. W ośrodkach ETO, w których zainstalowany będzie sprzęt informatyczny o powierzchni pomieszczenia przekraczającej 300 m^2 należy stosować agregaty gaśnicze według zasad, że 1 agregat halonowy AH-25 lub śniegowy AS30 przypada na każde 300 m^2.

27. 1. Ośrodki ETO należy wyposażyć w sprzęt pożarniczy wg zasad określonych w wykazie rodzajów i ilości sprzętu pożarniczego, umieszczonym na końcu załącznika.

2. Pomieszczenia ośrodka ETO nie wymienione w wykazie muszą być wyposażone w sprzęt pożarniczy wg zasad określonych w obowiązujących w tym zakresie przepisach.
3. W wypadku zastosowania w budynkach lub pomieszczeniu agregatów gaśniczych, ilość sprzętu pożarniczego można zmniejszyć o 50%.
4. Wyposażenie budynku lub pomieszczenia w stałe urządzenia gaśnicze nie stanowi podstawy do zmniejszenia ilości sprzętu pożarniczego.

VI. Warunki i wymagania przy eksploatacji ośrodków ETO

28. 1. W pomieszczeniach ze sprzętem informatycznym zabrania się:

1) palenia tytoniu,
2) wykonywania prac z użyciem ognia otwartego,
3) gromadzenia zbędnych ilości materiałów palnych i wszelkiego rodzaju czyściwa,
4) wykonywania czynności nie związanych z pracą urządzeń,
5) umieszczania maszyn nie związanych bezpośrednio z pracą EMC,
6) wykonywania czynności naprawczych i konserwacyjnych oprócz czynności przy częściach maszyn, które nie mogą być usunięte na zewnątrz pomieszczenia,
7) osłaniania żarówek materiałami palnymi,
8) używania grzejników i czajników elektrycznych,
9) pozostawania włączonych do sieci urządzeń elektrycznych wymagających stałego dozoru.

2. Wszystkie prace pożarowo i wybuchowo niebezpieczne należy zabezpieczyć zgodnie z wytycznymi bezpieczeństwa pożarowego określonymi w odrębnych przepisach oraz mieć zapewniony dozór prewencyjno-kontrolny.

3. 3. Nagromadzone w ośrodkach ETO większe ilości zużytego papieru należy systematycznie (okresowo) usuwać, przy czym przed uprzątnięciem papier powinien być przechowywany w zamkniętych specjalnie do tego przeznaczonych pojemnikach, wykonanych z materiałów niepalnych.

29. Wszystkie urządzenia technicznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w ośrodkach ETO (urządzenia sygnalizacyjne, gaśnicze itp.) należy regularnie i starannie kontrolować.

30. W pomieszczeniach z podwójną podłogą należy zapewnić co najmniej 2 uchwyty pozwalające na szybkie otwarcie płyt podłogowych.

31. Wszystkie maszyny nie pracujące należy wyłączyć spod napięcia prądu elektrycznego.

32. Ciecze palne potrzebne do czyszczenia urządzeń należy przechowywać poza pomieszczeniami ze sprzętem informatycznym wg obowiązujących w tym zakresie przepisów. Używanie cieczy w pomieszczeniach należy ograniczyć wyłącznie do przypadków, w których nie da się czynności konserwacyjno-naprawczych wykonać w wydzielonym do tego miejscu.

33. W ośrodkach ETO przed zakończeniem pracy i zamknięciem obiektu należy sprawdzić wszystkie pomieszczenia, zwracając uwagę, czy nie znajduje się w nich jakiekolwiek zarzewie ognia mogące być przyczyną powstania i rozprzestrzeniania się pożaru.

WYKAZ
RODZAJÓW I ILOŚCI SPRZĘTU POŻARNICZEGO W OŚRODKACH ETO

Lp.	Rodzaj pomieszczenia (komórki organizacyjnej)	Jednostka	Ilość sprzętu pożarniczego	Uwagi
1	2	3	4	5
1	Pomieszczenia ze sprzętem informatycznym (np. sale komputerów, minikomputerów, sala przygotowania danych itp.)	na każde 100 m²	1 gaśnica halonowa 2 kg GH-2 (halon 1301) lub gaśnica śniegowa GS6	nie mniej niż 2 szt. w pomieszczeniu
2	Archiwum MNI (magnetycznych nośników informacji)	na każde 50 m²	j.w.	j.w.
3	Pomieszczenia związane z procesem przetwarzania (np. kompletacja, kontrola, pomieszczenie operatorów, obsługi technicznej)	na każde 100 m²	1 gaśnica halonowa 2 kg GH2 (halon 1301) lub 1 gaśnica śniegowa GS-6	nie mniej niż 1 szt. w pomieszczeniu
4	Archiwum papierowych maszynowych nośników informacji (kart i taśm papierowych)	na każde 50 m²	1 gaśnica proszkowa GP-6z	
5	Klimatyzatornia	na każde 100 m²	1 gaśnica śniegowa GS-6 lub 1 gaśnica halonowa — GH2	1 koc gaśniczy w pomieszczeniu
6	Magazyn części zamiennych (artykuły elektroniczne)	na każde 200 m²	1 gaśnica śniegowa GS-6x	
7	Magazyn materiałów eksploatacyjnych	na każde 200 m²	1 hydronetka wodna 15S lub 1 gaśnica pianowa GWP-12x	w pomieszczeniach gdzie nie ma sieci hydrantowej

Uwagi:

1. Odległość dojścia do każdego urządzenia od gaśnicy nie może przekroczyć 15 m, od każdego miejsca pracy od hydronetki wodnej — 20 m.

27

INSTRUKCJA NR 3/86 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 14 października 1986 r.

w sprawie zasad gospodarowania kwasowymi akumulatorami rozruchowymi

Na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r., w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz. U. Nr 33, poz. 180) ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Instrukcja określa zasady gospodarowania kwasowymi akumulatorami, stanowiącymi źródło zasilania urządzeń rozruchowych pojazdów i sprzętu silnikowego, zwanych dalej „akumulatorami".

2. Postanowienia instrukcji mają zastosowanie w komendach wojewódzkich i rejonowych straży pożarnych, w terenowych zawodowych i ochotniczych strażach pożarnych — zwanych dalej „terenowymi jednostkami ochrony przeciwpożarowej".

3. Ilekroć w instrukcji jest mowa o pojemności akumulatora, oznacza to pojemność elektryczną naładowanego akumulatora, w warunkach ustalonych normą PN-77/E-83001/00 pkt 3.9.

§ 2. 1. Gospodarkę akumulatorami w terenowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej organizuje komenda wojewódzka straży pożarnych i prowadzi ją poprzez wojewódzką stację obsługi sprzętu zwaną dalej w skrócie „WSOS".

2. W województwach, na terenie których nie zorganizowano WSOS, gospodarkę akumulatorami w ustalonym przez komendanta wojewódzkiego straży pożarnych zakresie prowadzą komendy rejonowe straży pożarnych.

§ 3. 1. Akumulatory znajdujące się w eksploatacji oraz akumulatory w stanie uruchomionym

przechowywane w magazynie, powinny być objęte ewidencją i trwale ocechowane w sposób umożliwiający ich identyfikację.

2. Ewidencję akumulatorów należy prowadzić w „karcie akumulatora", której wzór stanowi załącznik nr 1 do instrukcji.

§ 4. 1. Sprawność techniczną akumulatorów znajdujących się w użytkowaniu należy zapewnić poprzez wykonywanie czynności określonych programami obsług codziennych i okresowych pojazdów (sprzętu silnikowego), w których akumulatory są zainstalowane.

2. Akumulatory z pojazdów (sprzętu silnikowego) wycofanych z użytkowania na okres dłuższy niż 10 dni oraz akumulatory zakupione w stanie uruchomionym należy poddać zabiegom konserwacyjnym.

3. Zabiegi konserwacyjne akumulatorów, o których mowa w ust. 2 należy powtarzać co 4 tygodnie.

4. Technologię zabiegów konserwacyjnych wykonywanych w trakcie obsług okresowych OT-2 i OT-3 oraz w okresie bezczynności akumulatorów określa załącznik nr 2 do instrukcji.

5. Objawami świadczącymi o niewłaściwej eksploatacji akumulatorów mogą być:
— zasiarczenie płyt,
— wykrzywienie płyt lub pęknięcie obudowy w wyniku zwarcia zewnętrznego,
— nadmierne spływanie masy czynnej spowodowane częstym przeładowywaniem,
— odkształcenie płyt spowodowane ładowaniem akumulatora przy zbyt wysokiej temperaturze elektrolitu (powyżej 40°C),
— pęknięcie obudowy, uszkodzenie elementów zewnętrznych i połączeń wewnętrznych w wyniku oddziaływań mechanicznych,
— zanieczyszczenie elektrolitu,
— przebiegunowanie ogniw.

§ 5. W programach szkolenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy pożarnictwa zatrudnionych na stanowiskach kierowców operatorów sprzętu specjalnego, mechaników sprzętu, mechaników-kierowców i kierowców, a w ochotniczych strażach pożarnych mechaników sprzętu silnikowego oraz pełniących funkcję kierowców i mechaników motopomp należy przewidywać zagadnienia związane z obsługą i konserwacją akumulatorów.

§ 6. 1. Wysokość maksymalnych zapasów magazynowych akumulatorów w WSOS lub w komendzie rejonowej straży pożarnych prowadzącej gospodarkę akumulatorami określają odrębne przepisy.

2. Z magazynu należy wydawać w pierwszej kolejności akumulatory uruchomione, a następnie suche (w wykonaniu suchoładowanym i normalnym), począwszy od najwcześniej wyprodukowanych.

3. Okresy i warunki przechowywania akumulatorów określa producent akumulatorów.

§ 7. 1. WSOS lub komenda rejonowa straży pożarnych prowadząca gospodarkę akumulatorami, utrzymuje rezerwę gotowych do użycia akumulatorów w ilości 5% akumulatorów znajdujących się w użytkowaniu, z przeznaczeniem na wymianę w miejsce akumulatorów zużytych oraz będących w konserwacji i naprawie.

2. Rezerwę akumulatorów tworzy się z:
1) akumulatorów używanych, zdjętych z pojazdów wyposażonych w silniki o zapłonie samoczynnym, jeżeli parametry elektryczne i wymiary zewnętrzne umożliwiają zastosowanie tych akumulatorów w pojazdach i urządzeniach z silnikami o zapłonie iskrowym,
2) akumulatorów nie używanych, z przeznaczeniem do pojazdów z silnikami o zapłonie samoczynnym oraz do tych pojazdów i urządzeń z silnikami o zapłonie iskrowym, w których nie mogą być zastosowane akumulatory używane.

3. Do rezerwy, o której mowa w ust. 1, włącza się również akumulatory z pojazdów (sprzętu silnikowego) wycofanych z użytkowania jeżeli przewiduje się, że okres wycofania będzie dłuższy niż 3 miesiące.

4. Struktura akumulatorów stanowiących rezerwę powinna odpowiadać strukturze akumulatorów znajdujących się w użytkowaniu.

5. Akumulatory, o których mowa w ust. 2 pkt 1, w ilości niezbędnej do uzupełnienia rezerwy zdejmuje się z pojazdów wyposażonych w silniki o zapłonie samoczynnym, w pierwszej kolejności akumulatory:
— których pojemność jest niższa niż 75% pojemności znamionowej,
— które są eksploatowane dłużej niż 2 lata.

6. Kwalifikację, w wyniku której następuje dopuszczenie akumulatora do dalszego stosowania lub wycofania z przeznaczeniem do wykorzystania w pojazdach i sprzęcie silnikowym wymagającym mniejszej mocy rozruchowej, do naprawy albo na złom należy dokonywać w czasie każdej obsługi technicznej OT-2.

§ 8. W pojazdach i sprzęcie pożarniczym nie mogą być stosowane akumulatory:
— nie ocechowane,
— nie objęte okresową kwalifikacją.

§ 9. 1. Kryteria wycofania akumulatorów z eksploatacji z przeznaczeniem do naprawy lub na złom określa załącznik nr 3 do instrukcji.

2. Akumulatory zakwalifikowane jako złom przekazuje się do magazynu na podstawie dowodów „ZW" wystawionych indywidualnie na każdy akumulator.

3. Złom akumulatorowy zagospodarowuje się w trybie określonym zarządzeniem ministra komunikacji i handlu wewnętrznego z dnia 25 stycznia 1962 roku w sprawie postępowania ze zużytymi lub uszkodzonymi akumulatorami samochodowymi i motocyklowymi, nie nadającymi się do dalszego używana (Monitor Polski Nr 14, poz. 59 i z 1963 r. Nr 8, poz. 39).

§ 10. Instrukcja wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych:
A. Gatlik

Załącznik nr 1
Załączniki do instrukcji nr 3/86 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 14 października 1986 r. (poz. 27)

Typ akumulatora | Rok oddania do eksploatacji

.... Jednostka prowadząca gospodarkę

.... (Nr fabryczny)

KARTA AKUMULATORA Nr ....

Data założenia ewidencji .... Data produkcji akumulatora ....

Wydano z magazynu w dniu .... Na podstawie dowodu Nr ....

Akumulator uruchomiono w .... Data uruchomienia ....

Data oddania do eksploatacji .... Wycofano z eksploatacji w dniu ....

Data		Nr sam. urządzenia	Data		Nr sam. urządzenia	Data		Nr sam. urządzenia	Data		Nr sam. urządzenia	Data		Nr sam. urządzenia
Zał.	Zdj.		Zał.	Zdj.		Zał.	Zdj.		Zał.	Zdj.		Zał.	Zdj.	

Zakwalifikowanie akumulatora na złom.

Stwierdzono następujące objawy i przyczyny zużycia:

.... (podpis kwalifikującego)

Zatwierdzam .... (podpis kierownika jedn.)

Akumulator przekazano do magazynu w dniu .... Za dowodem Nr ....

Czynności obsługowe wykonane w warsztacie (stacji obsługi akumulatorów)

Data	Wyszczególnienie czynności	Parametry el. po wykonaniu czynności								Zakwalifikowania X	Podpis kwalifikującego
		293 g/cm³						$U_s = 3Q_n$	Q_{20}		
		1	2	3	4	5	6	V	Ah		

× — zdatny — ktg. I

— zdatny do stosowania w urządzeniach o mniejszej mocy rozruchowej — ktg. I A

— do naprawy — ktg. II

— przeznaczony na złom — ktg. III

Załacznik nr 2

TECHNOLOGIA CYKLU KONSERWACYJNEGO AKUMULATORÓW

Nr zab.	Nazwa zabiegu	Materiały, pomoce, urządzenia	Opis czynności
1	2	3	4
1	Czyszczenie akumulatora	1. Czyściwo 2. Szczotka 3. Szczotka stalowa	1. Oczyścić szczotką stalową końcówki biegunowe, łączniki i uchwyty 2. Myć akumulator szczotką spłukując małym strumieniem wody 3. Wytrzeć akumulator do sucha 4. Wkręcić korki, sprawdzić ich drożność przez przedmuchania, oczyścić z brudu i wytrzeć do sucha
2	Doładowanie akumulatora	1. Rurka z podziałką do pomiaru poziomu elektrolitu 2. Woltomierz magnetoelektryczny k l0,5 o zakresie pomiarowym 0—30 V 3. Areometr do 1,4 g/cm³ 4. Przewody o przekroju 4—16 mm² 5. Elektrolit o gęstości 1,30 g/cm³ 6. Woda destylowana 7. Termometr o zakresie 0—100°C 8. Opory suwakowe 9. Amperomierz magnetoelektryczny kl 1 wielozakresowy 10. Obwód elektryczny wg schematu:	1. Sprawdzić poziom elektrolitu we wszystkich ogniwach i ewentualnie uzupełnić wodą destylowaną do poziomu 10 mm ponad górne krawędzie separatorów lub do poziomu ,,max" oznaczonego na bloku 2. Połączyć akumulator w obwód elektryczny ze źródłem prądu stałego 3. Suwakiem oporu regulacyjnego ustawić wymaganą dla danego rodzaju ładowania wartość natężenia prądu i ładować do oznak pełnego naładowania wg PN-71/E-0 1004 p. 123. Zgodnie z ww. normą akumulator uważa się za naładowany, jeżeli w ciągu ostatnich dwóch godzin ładowania przy stałym prądzie końcowe napięcie ładowania oraz gęstość elektrolitu pozostają bez zmian **RODZAJE ŁADOWANIA** a) **ładowanie jednostopniowe prądem o stałym natężeniu:** — proces ładowania prowadzić prądem o stałym natężeniu 0,1 Q_n (A) do oznak pełnego naładowania — temperatura elektrolitu nie może przekroczyć 40°C. W przypadku gdy w czasie ładowania temperatura elektrolitu wzrośnie powyżej 40°C ładowanie należy przerwać na czas potrzebny do obniżenia się temperatury do 30°C lub zmniejszyć natężenie prądu o połowę b) **ładowanie dwustopniowe prądem o stałym natężeniu** — I stopień — proces ładowania prowadzić prądem o natężeniu 0,1 Q_n (A) do chwili wystąpienia intensywnego gazowania tj. do uzyskania napięcia 2,4 V/ogniwo — II stopień — proces ładowania prowadzić prądem o natężeniu 0,05 Q_n (A) do oznak pełnego naładowania 4. Po zakończeniu ładowania sprawdzić gęstość elektrolitu i w razie potrzeby skorygować do wartości 1,28 g/cm³ 5. Odłączyć akumulator od źródła prądu i pozostawić z wykręconymi korkami na około 1—2 godzin dla odgazowania
3	Wyładowanie	1. Wyposażenie wg pkt 2, 4, 7, 8, 9, zabieg Nr 2 2. Obwód elektryczny wg schematu:	1. Wyładowanie akumulatora przeprowadzić po upływie 2—8 godzin od zakończenia ładowania 2. Włączyć akumulator w obwód elektryczny 3. Suwakiem oporu regulacyjnego ustalać wartość prądu wyładowania w wysokości 0,05 Q_n (A) 4. Wyładować akumulator do napięcia końcowego 1,75 V/ogniwo 5. W czasie wyładowania mierzyć: — napięcie na końcówkach biegunowych akumulatora: początkowo co 4 godz., a po obniżeniu się napięcia któregokolwiek ogniwa do wartości poniżej 1,90 V/ogniwo co 1 godz. Po obniżeniu się napięcia poniżej 1,80 V/ogniwo co 15 minut aż do napięcia końcowego 1,75 V/ogniwo, — prąd wyładowania, — temperaturę elektrolitu, — czas wyładowania. 6. Temperatura elektrolitu w czasie wyładowania powinna wynosić 18—27°C 7. Pojemność akumulatora należy obliczyć wg wzoru: $Q = J_w \cdot t$ w którym: J_w — prąd wyładowania (A) t — czas wyładowania (godz.) 8. Uzyskany wynik wpisać do ,,karty akumulatora" — porównać z poprzednimi wynikami

1	2	3	4
4	Ładowanie do oznak pełnego naładowania	1. Wyposażenie i obwód elektryczny jak dla zabiegu Nr 2	1. Ładowanie rozpocząć natychmiast po zakończeniu wyładowania 2. Ładowanie przeprowadzić wg pkt 3a lub 3b zabieg Nr 2 do oznak pełnego naładowania 3. W razie potrzeby skorygować poziom i gęstość elektrolitu w akumulatorze 4. Po zakończeniu ładowania pozostawić akumulator na okres 1—2 godzin w celu odgazowania
5	Konserwacja zewnętrzna akumulatorów	1. Czyściwo 2. Wazelina techniczna 3. Olej maszynowy 4. Szczotka stalowa	1. Wytrzeć akumulator do sucha a następnie wkręcić korki 2. Oczyścić szczotką stalową, końcówki biegunowe i łączniki z nalecialościami tlenków 3. Usunąć opiłki metalowe z powierzchni akumulatorów i pokryć końcówki biegunowe i łączniki cienką warstwą wazeliny technicznej 4. Pokryć masę zalewową cienką warstwą oleju maszynowego 5. Akumulator przekazać do zamontowania w pojeździe; akumulatory nie będące w użytkowaniu zwrócić do magazynu lub pozostawić w akumulatorni
6	Cykl odsiarczający	1. Wyposażenie i układy elektryczne jak dla zabiegów Nr 2 i 3	1. Stwierdzenie następujących objawów: — niskiej gęstości elektrolitu przy oznakach pełnego naładowania, — silnego grzania się elektrolitu w czasie ładowania, — wysokiego napięcia ogniw — do 3 V/ogniwo przy załączonym źródle prądu jest oznaką zasiarczenie akumulatora. 2. Cykl odsiarczający składa się z następujących zabiegów: — doładowanie akumulatora wg zabiegu Nr 2, — ładowanie prądem 0,02—0,05 Q_n (A) z przerwami wynoszącymi 1—2 godzin po każdych 12 godz ładowania aż do uzyskania cech pełnego naładowania, — wyładowanie akumulatora prądem o stałym natężeniu J_w = 0,05 Q_n (A) do napięcia końcowego Uk = 1,75 V/ogniwo wg zabiegu Nr 3, — naładowanie akumulatora wg zabiegu Nr 2, pkt 3a lub 3b do oznak pełnego naładowania. 3. Jeżeli po przeprowadzeniu trzech kolejnych 12-godzinnych cykli ładowania akumulator nie osiągnął wymaganej pojemności, przeprowadzić ładowanie prądem 0,02—0,05 Q_n (A) z wymianą elektrolitu.

Załącznik nr 3

KRYTERIA WYCOFANIA AKUMULATORÓW Z EKSPLOATACJI

Lp.	Określenie uszkodzenia	Objawy i parametry kwalifikujące akumulator do wycofania	Sposób postępowania
1	2	3	4
1.	Mechaniczne uszkodzenia obudowy i elementów zewnętrznych akumulatora	1. Pęknięcie lub częściowe wyrwanie wieczka ogniwowego	Akumulator przekazać do naprawy
		2. Pęknięcie lub wyrwanie części obudowy akumulatora powodujące wyciek elektrolitu	Akumulator przekazać do naprawy. Akumulator o dłuższym niż 2 lata okresie eksploatacji i akumulatory nierozbieralne przeznaczyć na złom.
		3. Brak szczelności pomiędzy monowieczkiem a obudową akumulatora powodujące wyciek elektrolitu	Akumulator przekazać do naprawy
		4. Pęknięcie grodzi międzyogniwowej	Akumulatory, których okres eksploatacji jest krótszy niż 2 lata przekazać do naprawy. Akumulatory o dłuższym niż 2 lata okresie eksploatacji przeznaczyć na złom
		5. Popękanie masy asfaltowej uszczelniającej wieczka ogniwowe akumulatora	Akumulator przekazać do naprawy
		6. Oderwanie lub nadtopienie łącznika międzyogniwowego w akumulatorze z indywidualnymi wieczkami ogniwowymi	Akumulator przekazać do naprawy
		7. Nadtopienie lub wytopienie końcówki biegunowej, nieregularny kształt końcówki biegunowej (spadek napięcia na połączeniu końcówka biegunowa — zacisk przewodu przyłączeniowego przy załączonym rozruszniku > 0 V)	Akumulator przekazać do naprawy

1	2	3	4
2.	Przerwa łącznika międzyognikowego w akumulatorach z łącznikami krytymi pod monowieczkiem	Brak napięcia lub duży spadek napięcia na końcówkach biegunowych przy pomiarze pod obciążeniem prądem rozruchowym	Akumulator przekazać na złom
3.	Zwarcia wewnętrzne	Przy pomiarze napięcia między końcówką biegunową akumulatora, a kolejnymi ogniwami, w ogniwach uszkodzonych nie występuje efekt skokowego przyrostu napięcia proporcjonalnego do napięcia ogniw nieuszkodzonych. W akumulatorach z krytymi łącznikami pomiarów dokonuje się przy użyciu elektrody kadmowej	Akumulatory, których okres eksploatacji jest krótszy niż 2 lata przekazać do naprawy. Akumulatory eksploatowane dłużej niż 2 lata i akumulatory nierozbieralne przeznaczyć na złom.
4.	Zanieczyszczenie elektrolitu	Samowyładowanie akumulatora $> 1\% \ Q_n$/dobę	Wymienić elektrolit. Jeżeli wymiana elektrolitu nie da pożądanego efektu, należy: — akumulatory eksploatowane krócej niż 2 lata przekazać do naprawy, — akumulatory o dłuższym niż 2 lata okresie eksploatacji i akumulatory nierozbieralne przeznaczyć na złom.
5.	Utrata pojemności akumulatora	Po przeprowadzeniu cyklu wyrównawczego lub odsiarczającego pojemność akumulatora $Q < 60\% \ Q_n$	Akumulatory których pojemność $50\% \ Q_n < Q < 60\% \ Q_n$ przeznaczyć do pojazdów gospodarczych i eksploatować aż do całkowitej utraty zdolności rozruchowej. Jeżeli nie ma możliwości zastosowania akumulatora w pojazdach gospodarczych, akumulator przeznaczyć na złom.

AWIZA

Ogłoszone zostały:

USTAWA:

z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 39, poz. 192),

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

z dnia 28 lipca 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich (Dz. U. Nr 30, poz. 150),
z dnia 28 lipca 1986 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników jednostek badawczo-rozwojowych oraz trybu postępowania kwalifikacyjnego, poprzedzającego zatrudnienie na stanowiskach badawczo-technicznych i zasad przyznawania oraz wysokości dodatków kwalifikacyjnych (Dz. U. Nr 31, poz. 155),
z dnia 22 września 1986 r. w sprawie podwyższania niektórych świadczeń z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 38, poz. 186),
z dnia 2 października 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie głównych księgowych przedsiębiorstwa i innych państwowych jednostek organizacyjnych (Dz. U. Nr 38, poz. 187),

ROZPORZĄDZENIA:

Ministra łączności z dnia 31 lipca 1986 r. w sprawie ordynacji pocztowej (Dz. U. Nr 32, poz. 157),
Ministra pracy, płac i spraw socjalnych z dnia 25 sierpnia 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawe podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy (Dz. U. Nr 33, poz. 165),
Ministra pracy, płac i spraw socjalnych z dnia 16 października 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad obliczania podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń (Dz. U. Nr 38, poz. 189),
Ministra komunikacji i spraw wewnętrznych z dnia 5 listopada 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i kontroli przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 42, poz. 206),

UCHWAŁY:

Rady Państwa z dnia 18 września 1986 r. zmieniająca uchwałę w sprawie wynagradzania osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Mon. Pol. Nr 28, poz. 193),

nr 113 Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1986 r. zmieniająca uchwałę w sprawie wynagradzania nauczycieli (Mon. Pol. Nr 24, poz. 172),

nr 118 Rady Ministrów z dnia 15 sierpnia 1986 r. w sprawie obowiązkowej oceny maszyn i innych urządzeń technicznych pod względem bezpieczeństwa i higieny pracy (Mon. Pol. Nr 26, poz. 180),
nr 128 Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1986 r. zmieniająca uchwałę w sprawie klasyfikacji wynagrodzeń w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. Nr 27, poz. 184),

nr 142 Rady Ministrów z dnia 22 września 1986 r. w sprawie niektórych okresów zaliczanych do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym (Mon. Pol. Nr 30, poz. 214),
nr 157 Rady Ministrów z dnia 22 października

1986 r. w sprawie uznania niektórych uchwał Rady Ministrów i Prezydium Rządu ogłoszonych w Monitorze Polskim za nie obowiązujące (Mon. Pol. Nr 31, poz. 221),

ZARZĄDZENIA:

Ministrów górnictwa i energetyki oraz gospodarki materiałowej i paliwowej z dnia 18 lipca 1986 r. w sprawe ogólnych zasad eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych (Mon. Pol. Nr 25, poz. 174),

Ministra łączności z dnia 20 sierpnia 1986 r. w sprawie krajowej taryfy telekomunikacyjnej (Mon. Pol. Nr 26, poz. 181),

Ministra łączności z dnia 27 sierpnia 1986 r. w sprawie zmiany krajowej taryfy telekomunikacyjnej (Mon. Pol. Nr 27, poz. 189),

Ministra przemysłu chemicznego i lekkiego z dnia 20 lipca 1986 r. w sprawie zasad ogłaszania alarmu dla ludności o skażeniach toksycznymi środkami przemysłowymi (Mon. Pol. Nr 27, poz. 191),

Ministra pracy, płac i spraw socjalnych z dnia 17 września 1986 r. w sprawie określenia zawodów deficytowych (Mon. Pol. Nr 29, poz. 212),

Ministra przemysłu chemicznego i lekkiego z dnia 17 września 1986 r. zmieniające zarządzenie w sprawie gospodarowania ogumieniem trakcyjnym w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. Nr 30, poz. 219),

Ministra łączności z dnia 30 października 1986 r. w sprawie zmiany krajowej taryfy telekomunikacyjnej (Mon. Pol. Nr 31, poz. 224),

Ministra spraw wewnętrznych z dnia 4 września 1986 r. zmieniające zarządzenie w sprawie postępowania dyscyplinarnego przeciwko funkcjonariuszom pożarnictwa (Mon. Pol. Nr 32, poz. 234).

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH ROK 1987

SKOROWIDZ ALFABETYCZNY do Dziennika Zarządzeń i Rozkazów Komendy Głównej Straży Pożarnych Rok 1986 (n-ry 1–4)

W.Z.Graf. Zam. 9113 Ark. druk. 3.50. Ark. wyd. 5.00.